

แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒

วิสัยทัศน์

“สังคมไทยเข้มแข็งและรอดพ้นภัยจากยาเสพติดด้วยภูมิคุ้มกันและมาตรการลดผู้ค้าและผู้เสพ และความร่วมมือระหว่างประเทศด้านยาเสพติดบรรลุผลตามพันธกรณีและวิสัยทัศน์อาเซียนภายในปี ๒๕๖๒ “

พันธกิจ

๑. มุ่งเสริมสร้างพลังทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้สังคมไทยปลอดภัยจากยาเสพติด
๒. มุ่งส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับอาเซียนในการควบคุมและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง

เป้าประสงค์

๑. เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกันยาเสพติดทุกคน
๒. หมู่บ้าน/ชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการ มีความเข้มแข็งในการป้องกันยาเสพติด
๓. เด็ก เยาวชน ประชาชน ชุมชน ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและร่วมเป็นพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด
๔. ทำลายเครือข่ายการค้าและองค์กรอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดลดพื้นที่ปลูกพืชเสพติดและทำลายแหล่งผลิต
๕. ผู้เสพผู้ติดได้รับการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างมีมาตรฐาน
๖. ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของอาเซียน

จุดเน้นยุทธศาสตร์

๑. เสริมสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนมิให้เป็นผู้เสพรายใหม่
๒. เสริมสร้างมาตรฐานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาในกลุ่มเป้าหมายต่างๆ
๓. เสริมสร้างความร่วมมือด้านการสกัดกั้นยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ ตามแนวชายแดน
๔. พัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือเพื่อให้เกิดแนวปฏิบัติร่วมกันในกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประเทศอาเซียน
๕. พัฒนาขีดความสามารถ (เครื่องมือ เทคโนโลยี บุคลากร) ทั้งด้านการปราบปราม การป้องกัน การตรวจพิสูจน์ และการบำบัดรักษา
๖. พัฒนาความเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน

๘ ยุทธศาสตร์

การป้องกัน กลุ่มผู้มี โอกาสเข้าไป เกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด	การแก้ไข ปัญหา ผู้เสพผู้ติด ยาเสพติด	การสร้าง และพัฒนา ระบบรองรับ การคืนคนดี ให้สังคม	การควบคุม ตัวยาและ ผู้ค้า ยาเสพติด	ความร่วมมือ ระหว่าง ประเทศ	การสร้าง สภาพแวดล้อม เพื่อป้องกัน ปัญหา ยาเสพติด	การมีส่วนร่วม ภาคประชาชน	การบริหาร จัดการอย่าง บูรณาการ
--	---	--	---	----------------------------------	--	-----------------------------	--------------------------------------

๕. ยุทธศาสตร์

๕.๑ ยุทธศาสตร์การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

วัตถุประสงค์เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกกลุ่มที่มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ป้องกันครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการ และสังคมให้ปลอดภัยจากยาเสพติด รวมทั้งสร้างพลัง ความเข้มแข็ง และความยั่งยืนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๕.๑.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กและเยาวชนในสถานศึกษาต่อการรองรับสภาพปัญหายาเสพติดในสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันให้เด็กและเยาวชนนอกสถานศึกษา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันในผู้ใหญ่และวัยแรงงาน

๕.๑.๒ เป้าหมายยุทธศาสตร์

๕.๑.๒.๑ สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเป้าหมายกลุ่มต่างๆ

โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายตามลักษณะทางกาย จิต และบริบททางสังคมออกเป็น ๔ ช่วงวัย

วัย (ช่วงอายุ)	จำนวน (คน)
ปฐมวัย (๐-๖ ปี)	๖ ล้านคน
วัยเด็ก (๗-๑๒ ปี)	๔.๘ ล้านคน
วัยรุ่น (๑๓-๑๙ ปี)	๖.๕ ล้านคน
วัยผู้ใหญ่ (๒๐-๒๕ ปี)	๕.๕ ล้านคน

๕.๑.๒.๒ กลุ่มเสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ครอบครัวที่มีบุคคลในครอบครัวเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๕.๑.๒.๓ สร้างการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน โรงเรียน และสถานประกอบการในการป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๕.๑.๓ กลยุทธ์

๕.๑.๓.๑ สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มปฐมวัยและวัยเด็กด้วยกระบวนการกลมเกลียวทางสังคม (Socialization) สร้างความภาคภูมิใจของตนเอง (Self esteem) สติปัญญา (Intelligence) และความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient)

๕.๑.๓.๒ สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่นด้วยกระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์ (Identity) และสร้างจริยธรรม (Moral development)

๕.๑.๓.๓ สร้างความเข้มแข็งทางจิตใจ (Resilience) เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันให้คนวัยผู้ใหญ่สามารถอยู่ท่ามกลางยาเสพติดได้โดยไม่หันไปใช้ยาเสพติดเป็นทางออกเมื่อต้องเผชิญกับปัญหา

๕.๑.๓.๔ สร้างสังคมรอบตัวเข้มแข็งให้กับหน่วยงานที่มีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับเป้าหมายคือ ครอบครัว ชุมชน โรงเรียน สถานประกอบการ

๕.๑.๔ แนวทาง

๕.๑.๔.๑ แนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดให้เด็กและเยาวชนในสถานศึกษา

๑) บูรณาการกลไกการสร้างภูมิคุ้มกันทั้งระดับอำนาจการ ปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมของ ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น

๒) คัดกรองกลุ่มเป้าหมายตามระดับพฤติกรรมเสี่ยงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละระดับ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนสื่อ ข้อมูล องค์กรความรู้ และการพัฒนาแก่บุคลากรและกลุ่มเป้าหมาย ฯลฯ

๔) ส่งเสริม สนับสนุนให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมป้องกันฯ

๕) ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และพัฒนาวิชาการ

๕.๑.๔.๒ แนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดให้เด็กและเยาวชนนอกสถานศึกษา

๑) บูรณาการกลไกการสร้างภูมิคุ้มกันทั้งระดับอำนาจการ ปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมของ ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น

๒) คัดกรองกลุ่มเป้าหมายตามระดับพฤติกรรมเสี่ยงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละระดับ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนสื่อ ข้อมูล องค์กรความรู้ และการพัฒนาแก่บุคลากรและกลุ่มเป้าหมาย ฯลฯ

๔) ส่งเสริม สนับสนุนให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมป้องกันยาเสพติด

๕) ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และพัฒนาวิชาการ

๕.๑.๔.๓ แนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มผู้ใหญ่และวัยแรงงาน

๑) บูรณาการกลไกการสร้างภูมิคุ้มกันทั้งระดับอำนาจการ ปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมของ ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น

๒) ส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในกลุ่มแรงงานในระบบ นอกกระบบ และแรงงานข้ามชาติ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนสื่อ ข้อมูล องค์ความรู้ และการพัฒนาแก่บุคลากรและกลุ่มเป้าหมาย
ฯลฯ

๔) ส่งเสริม สนับสนุนให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมป้องกันยาเสพติด

๕) ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และพัฒนาวิชาการ

๕.๑.๔.๔ แนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเสี่ยง ครอบครัวเสี่ยง

๑) เผยแพร่สื่อที่มีคุณภาพให้เข้าถึงชุมชนอย่างกว้างขวางเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเสี่ยง ครอบครัวเสี่ยง และประชาชนทั่วไป

๒) สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนร่วมมือกันให้ความคุ้มครองหรือช่วยเหลือแก่ครอบครัวที่มีปัญหาหรือกำลังมีปัญหา

๓) สร้างระบบเฝ้าระวังเตือนภัยสำหรับครอบครัวและเด็กกลุ่มเสี่ยงโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมสร้างระบบเครือข่ายครอบครัว

๔) สร้างทักษะการดำเนินชีวิตที่อยู่ในภาวะความเสี่ยงต่างๆ โดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

๕.๑.๔.๕ แนวทางการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อการป้องกันยาเสพติด

๑) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อการรณรงค์

- เสริมสร้างภาคีด้านการผลิตสื่อและเผยแพร่สื่อสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้แก่ ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เพื่อดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางที่เหมาะสมทั้ง Air WAR และ Ground War

- สนับสนุนภาคีด้านสื่อในการผลิตสื่อสร้างสรรค์เพื่อรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดสำหรับทุกกลุ่มเป้าหมาย

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมายในการรณรงค์ โดยส่งเสริมสนับสนุนให้กลุ่มเป้าหมาย เช่น เด็กปฐมวัย เด็ก วัยรุ่น องค์กรเยาวชน ชมรมผู้ใช้แรงงาน ฯลฯ ร่วมเป็นสื่อบุคคล และขับเคลื่อนการรณรงค์ทุกรูปแบบ

๒) พัฒนากลไกการทำงานรณรงค์ประชาสัมพันธ์

- พัฒนาชุดปฏิบัติการรณรงค์เคลื่อนที่ (Mobile Team) เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดเชิงรุกในแต่ละพื้นที่ (Ground War)

- เชื่อมโยงการดำเนินงานกับเครือข่ายรณรงค์ภาคประชาชนในประเด็นใกล้เคียง ได้แก่ เครือข่ายรณรงค์ไม่สูบบุหรี่ เครือข่ายรณรงค์งดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อขยายขอบข่ายกลไกการทำงานรณรงค์

๓) พัฒนาศักยภาพเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด

- สนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับค่านิยม/วิถีคิด/แบบแผนพฤติกรรมผิดๆ ของกลุ่มเป้าหมายที่นำไปสู่ปัญหายาเสพติด เพื่อนำมาใช้วางกลยุทธ์การรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในกลุ่มเป้าหมายระดับต่าง ๆ

- ส่งเสริมการศึกษาวิจัยประเมินผลการเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการรณรงค์ประชาสัมพันธ์

- สนับสนุนข้อมูล เนื้อหา องค์ความรู้ สื่อ แก่ภาคีทุกภาคส่วน และพัฒนาบุคลากรด้าน
รณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อป้องกันยาเสพติด

๔) ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการสื่อสารรณรงค์ประชาสัมพันธ์

- รณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อปรับเปลี่ยนค่านิยม/แบบแผนพฤติกรรมทั้ง Air War และ
Ground War ในประเด็นสำคัญ เช่น

- รักครอบครัว/เลี้ยงลูกให้ปลอดภัย (กลุ่มพ่อแม่ปฐมวัย)
- พลังเด็ก ปฏิเสธยาเสพติด (ปฐมวัย และวัยเด็ก)
- จิตอาสา สร้างสังคมปลอดภัย ชุมชนอุ่นใจ (วัยรุ่น ผู้ใหญ่ตอนต้น)
- ตรวจสอบและดำเนินงานต่อการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดที่เอื้อหรือ

สนับสนุนให้เกิดการแพร่ระบาดของยาเสพติดทางช่องทางเผยแพร่ต่างๆ ได้แก่ ทีวีดิจิตอล Social Media

๕) ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลที่เป็นตัวแบบที่ดี เป็นสัญลักษณ์ เป็นบุคคลในอุดมคติได้มี
บทบาทที่สำคัญในการรณรงค์เพื่อการป้องกันยาเสพติด

๖) รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงผลกระทบเชิงลบสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๕.๑.๕ ตัวชี้วัด

๕.๑.๕.๑ สัดส่วนการเสพยาเสพติดของเด็กและเยาวชนรายใหม่ลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

๕.๑.๕.๒ ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่รับรู้และเข้าใจการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดเมื่อเทียบกับปี
ที่ผ่านมา

๕.๑.๖ หน่วยงานรับผิดชอบ

๕.๑.๖.๑ หน่วยงานหลัก

กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา)

กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน)

กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กรมการพัฒนาชุมชน
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)

สำนักนายกรัฐมนตรี (กรมประชาสัมพันธ์)

กระทรวงสาธารณสุข (กรมสุขภาพจิต)

๕.๑.๖.๒ หน่วยงานสนับสนุน

กระทรวงกลาโหม (กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน)

กระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรมการจัดหางาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักนายกรัฐมนตรี (กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร)

กระทรวงวัฒนธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (สถาบันการพลศึกษา)

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

กรุงเทพมหานคร

องค์กรเอกชนและเอกชนผู้ผลิตสื่อและเผยแพร่สื่อ

เครือข่ายรณรงค์ภาคประชาชนในประเด็นใกล้เคียง ได้แก่ เครือข่ายรณรงค์ไม่สูบบุหรี่ เครือข่ายรณรงค์งดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สื่อสารมวลชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกกลุ่มที่มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ป้องกันครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการ และสังคมให้ปลอดภัยจากยาเสพติด รวมทั้งสร้างพลัง ความเข้มแข็ง และความยั่งยืนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. สร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กและเยาวชนในสถานศึกษา ต่อการรองรับสภาพปัญหาเสพติดในสังคม
๒. สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันให้เด็กและเยาวชน นอกสถานศึกษา
๓. สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันในผู้ใหญ่และวัยแรงงาน

กลยุทธ์

๑. สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มปฐมวัยและวัยเด็กด้วย กระบวนการกล่อมเกลาทางสังคม การสร้างความภาคภูมิใจของตนเอง สติปัญญา และความฉลาดทางอารมณ์
๒. สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่นด้วยกระบวนการพัฒนา อัตลักษณ์ และการสร้างจริยธรรม
๓. สร้างความเข้มแข็งทางจิตใจเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันให้คนวัยผู้ใหญ่ สามารถอยู่ท่ามกลางยาเสพติดได้โดยไม่หันไปใช้ยาเสพติดเป็นทางออก เมื่อต้องเผชิญกับปัญหา
๔. สร้างสังคมรอบตัวเข้มแข็งให้กับหน่วยงานที่มีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับ เป้าหมายคือ ครอบครัว ชุมชน โรงเรียน สถานประกอบการ

เป้าหมายยุทธศาสตร์

๑. สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในเป้าหมาย กลุ่มต่างๆ
 - ปฐมวัย ๖ ล้านคน
 - วัยเด็ก ๔.๘ ล้านคน
 - วัยรุ่น ๖.๕ ล้านคน
 - วัยผู้ใหญ่ ๕.๕ ล้านคน
๒. กลุ่มเสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
๓. สร้างการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน โรงเรียน และสถานประกอบการในการป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาส เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

แนวทาง

๑. สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดให้เด็กและเยาวชน ในสถานศึกษา
๒. สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดให้เด็กและเยาวชน นอกสถานศึกษา
๓. สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มผู้ใหญ่และวัยแรงงาน
๔. สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเสี่ยง ครอบครัวเสี่ยง
๕. รณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อการป้องกันยาเสพติด

ตัวชี้วัด

๑. สัดส่วนการเสพยาเสพติดของเด็กและเยาวชนรายใหม่ลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา
๒. ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่รับรู้และเข้าใจการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

๕.๒ ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหายาเสพติดผู้ติดยาเสพติด

วัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดและการติดยาเสพติดโดยยึดผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางเพื่อลดอุปสงค์ด้านยาเสพติดในระยะยาว

๕.๒.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ผู้เสพผู้ติดยาเข้าถึงบริการด้านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพได้รับการติดตามดูแลช่วยเหลืออย่างมีคุณภาพและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเพื่อป้องกันการเสพติดซ้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ครอบครัว ชุมชน สังคมยอมรับและให้โอกาสผู้เสพผู้ติดยา และมีส่วนร่วมในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ และติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัด (Community-based recovery model)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการอย่างบูรณาการทุกภาคส่วนที่มีประสิทธิภาพ เอื้ออำนวยต่อการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพโดยยึดผู้เสพผู้ติดยาเป็นศูนย์กลาง

๕.๒.๒ เป้าหมายยุทธศาสตร์

๕.๒.๒.๑ พัฒนารูปแบบการเข้าถึงบริการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพที่เป็นมิตร เข้าถึงง่าย และผู้เสพผู้ติดยาเข้าสู่บริการเพิ่มขึ้น

๕.๒.๒.๒ ปรับปรุงกระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพให้มีคุณภาพทั้งในส่วนขององค์กรรองรับบำบัด ฟื้นฟูสมรรถภาพ และติดตามผู้ผ่านการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ

๕.๒.๒.๓ ปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการพัฒนากระบวนการบำบัดรักษาที่มีประสิทธิภาพ
๕.๒.๒.๓ ปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการพัฒนากระบวนการบำบัดรักษาที่มีประสิทธิภาพ

๕.๒.๒.๔ พัฒนาระบบการติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพตามสภาพปัญหา ความต้องการ เพื่อป้องกันการเสพติดซ้ำ

๕.๒.๒.๕ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครอบครัว ชุมชน มีศักยภาพในกระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ และดูแลช่วยเหลือผู้เสพผู้ติดยา

๕.๒.๒.๖ มีอัตรากำลังผู้ปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับสภาพปัญหา

๕.๒.๒.๗ มีมาตรฐานของสถานบริการและบุคลากรที่ให้การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมถึงพัฒนาระบบการนิเทศ กำกับ ติดตามมาตรฐานผู้ให้บริการด้านการบำบัด การบริหารจัดการ ให้เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานด้านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ

๕.๒.๒.๘ พัฒนาระบบข้อมูลผู้เสพยาเสพติด และการรายงานผลการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ที่ถูกต้อง แม่นยำ เข้าถึงง่าย มีระบบความปลอดภัยของข้อมูล และเคารพสิทธิของผู้ป่วย

๕.๒.๒.๙ บูรณาการระบบงบประมาณแบบองค์รวม ให้เกิดความคล่องตัว เหมาะสม และตรวจสอบได้ สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายยุทธศาสตร์

๕.๒.๓ กลยุทธ์

๕.๒.๓.๑ พัฒนาการบริการด้านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพที่เข้าถึงง่าย มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ด้วยบริการที่เป็นมิตร

๕.๒.๓.๒ พัฒนาระบบการติดตาม ดูแล ช่วยเหลือ และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับ ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ

๕.๒.๓.๓ พัฒนาระบบการมีส่วนร่วมของชุมชน ครอบครัว และสังคมในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ

๕.๒.๓.๔ บริหารจัดการแบบบูรณาการรอบด้าน

๕.๒.๔ แนวทาง

๕.๒.๔.๑ แนวทางการให้ผู้เสพยาเสพติดเข้าถึงบริการด้านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

๑) เพิ่มและพัฒนาขีดความสามารถของศูนย์คัดกรองผู้เสพยาเสพติดในการประเมินคัดกรอง การวางแผนให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนการส่งต่อเข้าสู่ระบบการบำบัดฟื้นฟูอย่างมีคุณภาพ และครอบคลุมทุกพื้นที่ ภายใต้การบริการที่เป็นมิตร

๒) ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ทั้งในวงกว้างและในระดับพื้นที่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

(๑) สร้างเจตคติในการยอมรับว่าผู้เสพยาเสพติดเป็นโรคเรื้อรัง เพื่อให้ ครอบครัว ชุมชน สังคมมีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคสมองติดยา และมีเจตคติในการยอมรับผู้เสพยาเสพติด รวมถึงให้โอกาสในการกลับสู่สังคม และร่วมเป็นพลังในการดูแลและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน

(๒) ดำเนินการให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับแนวทางการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ สถานที่ให้บริการด้านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ และให้ความช่วยเหลือผู้ที่ผ่านการบำบัดรักษา

** โดยดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และสร้างเจตคติ ผ่านสื่อมวลชน ช่องทางสายด่วนโทรศัพท์ รวมถึงสื่อบุคคลในพื้นที่ เช่น ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.) อาสาสมัครคุมประพฤติ (อสค.) ผู้นำชุมชน ฯลฯ

๓) พัฒนาคุณภาพการให้บริการของสถานบริการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งในส่วนกลาง (ที่ไม่ใช่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข) ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชน โดยกำหนดมาตรฐานของการให้บริการ จำนวนของสถานบริการ/บุคลากรที่เป็นไปอย่างเพียงพอและเหมาะสม ให้การ

สนับสนุนการดำเนินงาน ตลอดจนการพัฒนาระบบและแนวทางการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพในระบบบังคับบำบัด ระบบต้องโทษ และระบบสมัครใจในรูปแบบค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม วัดเป็นศูนย์สงเคราะห์ ฯลฯ เพื่อให้การบริการเป็นไปอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน ภายใต้การบริการที่เป็นมิตร

๔) พัฒนาระบบบริการบำบัดรักษายาเสพติด (Service plan) สุขภาพจิตและยาเสพติด โดยการบูรณาการระบบบริการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ (Service plan) ร่วมกับระบบอื่นๆ ตลอดจนนำระบบดังกล่าวไปทดลองใช้ในเครือข่ายบริการสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข (๑๒ เขต + ๑) และขยายไปในพื้นที่ต่างๆ ให้ครอบคลุมต่อไป

๕) บูรณาการระบบการดูแลผู้มีปัญหาเสพติด โดยจัดให้มีการเชื่อมต่อระบบการบำบัดรักษาภายใต้การสนับสนุนแบบรอบด้านทั้งในส่วนของกิจกรรมหลักและกิจกรรมสนับสนุน เช่น การฝึกอาชีพ และการจัดหางานให้กับผู้ผ่านการบำบัดฯ ตลอดจนการเพิ่มช่องทางของการให้บริการให้ชัดเจนและครอบคลุมยิ่งขึ้น

๖) ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติให้อำนวยความสะดวกเข้าถึงบริการด้านการบำบัดโดยการ

(๑) ปรับปรุงกฎหมายให้มีมาตรการทางเลือกอื่นๆ เพื่อจูงใจผู้เสพผู้ติดยาเสพติดให้เข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพแบบสมัครใจ

(๒) ปรับปรุงกฎหมายหรืออนุบัญญัติเพื่อให้เกิดความเชื่อมต่อระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๓) จัดหาระบบสวัสดิการ เช่น ระบบประกันสุขภาพ ระบบประกันสังคม ในการให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับผู้เสพผู้ติดยาที่ประสงค์จะเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพในระบบสมัครใจ

๗) กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน แนวทางที่กำหนดไว้

๘) พัฒนาศักยภาพบุคลากรในการเข้าถึงผู้ค้ายา รวมถึงผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานเพื่อลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด (Harm Reduction)

๕.๒.๔.๒ แนวทางการให้ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพได้รับการติดตามดูแลช่วยเหลืออย่างมีคุณภาพและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเพื่อป้องกันการเสพติดซ้ำ

๑) กำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางในการติดตาม ดูแล ช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาการเสพติด รวมถึงกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพในการปฏิบัติงาน

๒) จัดตั้งทีมติดตาม ดูแล ช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาในระดับพื้นที่ โดยการประกอบกำลังจากทีมสหวิชาชีพของทุกภาคส่วนตามความเหมาะสมของบริบทในพื้นที่

๓) พัฒนาศักยภาพของทีมติดตาม ดูแล ช่วยเหลือฯ ให้สามารถดูแล ช่วยเหลือได้ตามแนวมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยเน้นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างทีมติดตามดูแล ฯ กับผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ

๔) พัฒนาคุณภาพชีวิต ตลอดจนให้การสนับสนุนในการกลับสู่สังคมของผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพตามความต้องการและความเหมาะสม

๕) เผยแพร่แนวคิดให้ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ครอบครัว และชุมชนได้เข้าใจว่า การติดตามเป็นการสนับสนุน ช่วยเหลือ ปรึกษา ประคับประคองผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุขและไม่กลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก

๖) พัฒนารูปแบบการติดตามผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพที่เน้นการสร้างสัมพันธภาพที่ดี โดยการนำแนวคิด ระบบการจัดการรายกรณี (Case management) ที่มอบหมายให้มีทีมสหสาขาวิชาชีพ ทำหน้าที่ในการบูรณาการความช่วยเหลืออย่างรอบด้าน โดยการประเมินภาวะสุขภาพของผู้เข้ารับการรักษา และวางแผนทางการดูแล ตลอดจนติดตามผลลัพธ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งในการดำเนินงานจะมอบหมายให้ผู้จัดการรายบุคคล (Case manager) เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ ประสานงาน และดูแลให้ผู้รับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพได้รับความช่วยเหลือ ตลอดจนบริการต่างๆ ที่จำเป็น เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพได้มีโอกาสกลับไปใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุข

๕.๒.๔.๓ แนวทางการให้ครอบครัว ชุมชน สังคมยอมรับและให้โอกาสผู้เสพติด และมีส่วนร่วมในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ และติดตาม ดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัด (Community-based recovery model)

๑) สนับสนุน ส่งเสริมศักยภาพให้ครอบครัว ชุมชนมีองค์ความรู้ในการสังเกตและประเมินความรุนแรงเบื้องต้นในผู้ติดยาเสพติด และดูแลช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติดให้เข้ารับการรักษาแบบสมัครใจ โดยชุมชนเป็นลำดับแรก ภายใต้การเสนอแนะจากหน่วยงานด้านการบำบัดรักษาเสพติด

๒) พัฒนาศักยภาพครอบครัว ชุมชนให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับโรคสมองติดยา ตลอดจนวิธีการดูแล ช่วยเหลือประคับประคองผู้เสพติดไม่ให้กลับไปเสพติดซ้ำ

๓) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การแก้ไขปัญหาผู้เสพติดระหว่างชุมชน

๔) ส่งเสริมให้ภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาผู้เสพติดในชุมชน

๕.๒.๔.๔ แนวทางการบริหารจัดการอย่างบูรณาการทุกภาคส่วนที่มีประสิทธิภาพ เอื้อต่อการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพโดยยึดผู้เสพติดเป็นศูนย์กลาง

๑) ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และระบบงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดรักษา ให้เอื้อต่อการเชื่อมต่อระบบบำบัดรักษาตามสภาพความรุนแรงของแต่ละบุคคล และการสนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ

๒) การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล โดยการจัดหาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัญหาการเสพติดและการปฏิบัติงานในพื้นที่ ตลอดจนหาแนวทางในการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน

๓) กำหนดมาตรฐานของสถานบริการด้านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ และบุคลากรที่ให้การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อประกอบเป็นแนวทางในการพัฒนาสถานบริการฯ และพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ

๔) หน่วยงานที่ให้บริการงานด้านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ดำเนินการพัฒนามาตรฐานบุคลากรในสังกัด ตลอดจนสถานบริการให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และสามารถรองรับการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕) กำหนดให้มีทีมในการนิเทศเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำการดำเนินงานให้กับหน่วยปฏิบัติในพื้นที่ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

๖) ดำเนินการสำรวจหรือวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด

๗) พัฒนาระบบข้อมูลการรายงานผลการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีความทันสมัย ถูกต้อง มีเอกภาพ และมีระบบการรักษาความปลอดภัยตามชั้นของข้อมูล เพื่อเป็นการเคารพสิทธิของผู้ป่วย ในขณะเดียวกันก็สนับสนุนการปฏิบัติงานและการกำหนดนโยบาย/เป้าหมาย

๘) ปรับปรุงและสนับสนุนให้เกิดระบบงบประมาณแบบเบ็ดเสร็จ

๙) จัดทำโครงการนำร่องในการจัดตั้งศูนย์บริการให้คำปรึกษา ตลอดจนให้บริการจัดหาสถานที่ในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมไปถึงเป็นศูนย์ในการติดตาม ให้ความช่วยเหลือดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพในพื้นที่

๑๐) ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ให้เอื้ออำนวยต่อการบำบัดทางเลือกเพื่อการลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติด (Harm Reduction)

๕.๒.๕ ตัวชี้วัด

๕.๒.๕.๑ ร้อยละผู้เสพซ้ำลดลง

๕.๒.๕.๒ ร้อยละของการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพครบตามเงื่อนไข เกณฑ์มาตรฐาน และระยะเวลาที่กำหนด

๕.๒.๕.๓ ร้อยละของการติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษา

๕.๒.๕.๔ ปรับปรุงกระบวนการคัดกรอง บำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ และติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีประสิทธิภาพแล้วเสร็จภายในปี ๒๕๕๙

๕.๒.๖ หน่วยงานรับผิดชอบ

๕.๒.๖.๑ หน่วยงานหลัก

กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส. กรมคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน)

กระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กรมการแพทย์ กรมสุขภาพจิต)
กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)

๕.๒.๖.๒ หน่วยงานสนับสนุน

กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา)

กระทรวงกลาโหม (กองทัพอากาศ กองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว)

กระทรวงสาธารณสุข (กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)

กระทรวงแรงงาน (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมการจัดหางาน)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

กรุงเทพมหานคร (สำนักอนามัย)

องค์กรศาสนา

ภาคเอกชน

ภาคประชาชน

สื่อสารมวลชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การแก้ไขปัญหาผู้เสพผู้ติดยาเสพติด

วัตถุประสงค์

เพื่อแก้ไขปัญหาการเสพและการติดยาเสพติดโดยยึดผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางเพื่อลดอุปสงค์ด้านยาเสพติดในระยะยาว

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ผู้เสพผู้ติดยาเข้าถึงบริการด้านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ
๒. ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพได้รับการติดตามดูแลช่วยเหลืออย่างมีคุณภาพและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเพื่อป้องกันการเสติดซ้ำ
๓. ครอบครัว ชุมชน สังคมยอมรับและให้โอกาสผู้เสพผู้ติดยาและมีส่วนร่วมในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ และติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัด
๔. บริหารจัดการอย่างบูรณาการทุกภาคส่วนที่มีประสิทธิภาพเอื้ออำนวยต่อการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพโดยยึดผู้เสพผู้ติดยาเป็นศูนย์กลาง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาการบริการด้านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพที่เข้าถึงง่าย มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ด้วยบริการที่เป็นมิตร
๒. พัฒนาระบบการในการติดตาม ดูแล ช่วยเหลือ และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ
๓. พัฒนาระบบการมีส่วนร่วมของชุมชน ครอบครัว และสังคมในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ
๔. บริหารจัดการแบบบูรณาการรอบด้าน

เป้าหมายยุทธศาสตร์

- ๑ พัฒนารูปแบบการเข้าถึงบริการการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพที่เข้าถึงง่าย และผู้เสพผู้ติดยาเข้าสู่บริการเพิ่มขึ้น
- ๒ ปรับปรุงกระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพให้มีคุณภาพทั้งในส่วนของ การคัดกรอง บำบัด ฟื้นฟูสมรรถภาพ และติดตามผู้ผ่านการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ
- ๓ ปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการพัฒนาระบบการบำบัดรักษาที่มีประสิทธิภาพ
- ๔ พัฒนาระบบการติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพตามสภาพปัญหา ความต้องการ เพื่อป้องกันการเสติดซ้ำ
- ๕ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครอบครัว ชุมชน มีศักยภาพในกระบวนการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ และดูแลช่วยเหลือผู้เสพผู้ติดยา
- ๖ มีอัตรากำลังผู้ปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับสภาพปัญหา
- ๗ มีมาตรฐานของสถานบริการและบุคลากรที่ให้การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมถึงพัฒนาระบบการนิเทศ กำกับ ติดตามมาตรฐานผู้ให้บริการด้านการบำบัด การบริหารจัดการ ให้เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานด้านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ
- ๘ พัฒนาระบบข้อมูลผู้เสพผู้ติดยาเสพติด และการรายงานผลการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพที่ถูกต้อง แม่นยำ เข้าถึงง่าย มีระบบความปลอดภัยของข้อมูล และเคารพสิทธิของผู้ป่วย
- ๙ บูรณาการระบบงบประมาณแบบองค์รวม ให้เกิดความคล่องตัวเหมาะสม และตรวจสอบได้ สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายยุทธศาสตร์

แนวทาง

๑. ให้ผู้เสพผู้ติดยาเข้าถึงบริการด้านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ
๒. ให้ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพได้รับการติดตามดูแลช่วยเหลืออย่างมีคุณภาพและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเพื่อป้องกันการเสติดซ้ำ
๓. ครอบครัว ชุมชน สังคมยอมรับและให้โอกาสผู้เสพผู้ติดยาและมีส่วนร่วมในการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ และติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัด
๔. บริหารจัดการอย่างบูรณาการทุกภาคส่วนที่มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพโดยยึดผู้เสพผู้ติดยาเป็นศูนย์กลาง

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละผู้เสพเข้าถึงลดลง
๒. ร้อยละของการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพครบตามเงื่อนไข เกณฑ์มาตรฐาน และระยะเวลาที่กำหนด
๓. ร้อยละของการติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษา
๔. ปรับปรุงกระบวนการคัดกรอง บำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ และติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีประสิทธิภาพแล้วเสร็จภายในปี ๒๕๕๙

๕.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม

วัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาระบบรองรับสนับสนุนให้ผู้พ้นโทษและผู้ผ่านการบำบัดรักษาในการเป็นคนดีและกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีศักยภาพ คุณภาพชีวิตที่ดี และเกิดความยั่งยืนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๕.๓.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างและพัฒนาระบบรองรับสนับสนุนการคืนคนดีให้สังคม

๕.๓.๒ เป้าหมายยุทธศาสตร์

๕.๓.๒.๑ ประชาชนทุกจังหวัดมีการตระหนักในคุณค่าของคนและยอมรับการคืนคนดีสู่สังคม

๕.๓.๒.๒ ผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษามีศักยภาพที่จะสร้างประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจและสังคม

๕.๓.๒.๓ ทุกหมู่บ้าน/ชุมชนให้โอกาสผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษาเข้าร่วมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี

๕.๓.๓ กลยุทธ์

๕.๓.๓.๑ สื่อสารสาธารณะเพื่อสร้างความตระหนักในคุณค่าของคน และยอมรับ “การคืนคนดีสู่สังคม”

๕.๓.๓.๒ เสริมสร้างศักยภาพของผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดโดยการมีส่วนร่วมของภาครัฐกับภาคประชาชน

๕.๓.๓.๓ ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนสร้างการมีส่วนร่วมให้ผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดได้กลับเข้าสู่กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม

๕.๓.๔ แนวทาง

๕.๓.๔.๑ แนวทางการสร้างและพัฒนาระบบรองรับและสนับสนุนการส่งต่อผู้พ้นโทษและผู้ผ่านการบำบัดรักษาเพื่อแก้ไขฟื้นฟูติดตามดูแลช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตแบบครบวงจร กลับคืนสู่สังคม

๑) สร้างระบบข้อมูลรองรับการส่งต่อผู้พ้นโทษและผู้ผ่านการบำบัดรักษาเพื่อแก้ไขฟื้นฟูติดตามดูแลช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตแบบครบวงจร รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานในระดับพื้นที่ด้วย

๒) เตรียมความพร้อมผู้พ้นโทษและผู้ผ่านการบำบัดรักษาในการแก้ไขฟื้นฟู ปรับทัศนคติ ค่านิยม พฤติกรรม และการปรับตัวในการใช้ชีวิตร่วมกับคนในสังคม

๓) ให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ พินัยสิทธิ์ สร้างความเป็นธรรม สร้างการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างทั่วถึง และสร้างความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรม

๔) พัฒนากลไกการให้คำปรึกษาครอบครัวเพื่อแนะนำการปรับสภาพครอบครัวให้ผู้ผ่านการบำบัดรักษาเพื่อไม่กลับไปเสพยาเสพติดซ้ำหรือผู้พ้นโทษไม่กระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติด

๕) จัดระบบการติดตามดูแลช่วยเหลือเมื่อสิ้นสุดโปรแกรมบำบัดเพื่อส่งต่อข้อมูลให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อไป

๖) จัดระบบการติดตามดูแลช่วยเหลือเมื่อผู้ต้องขังคดียาเสพติดได้รับการปล่อยตัวเพื่อส่งต่อข้อมูลให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อไป

๗) พัฒนาภูตินิสัยเสริมความเข้มแข็งของผู้พ้นโทษและผู้ผ่านการบำบัดรักษาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ผู้เสพยา ผู้ถูกจับกุมซ้ำ

๘) สร้างโอกาสทางสังคม บุคคลหากมีโอกาสก็จะเรียนรู้ ปรับทัศนคติเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และพัฒนาขีดความสามารถให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมขึ้นได้

๙) สร้างชุมชนเอื้ออาทรรองรับผู้พ้นโทษและผู้ผ่านการบำบัดรักษา ให้บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดูแลชุมชนไม่ให้มีผู้เสพยาผู้ค้ายาเสพติด

๑๐) บริหารจัดการเพื่อติดตามพฤติกรรมผู้ผ่านการบำบัดรักษาและผู้พ้นโทษให้ผ่านพ้นภาวะความเสี่ยงในการกลับมากระทำความผิด รวมทั้งติดตามว่ายังมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอยู่หรือไม่

๕.๓.๔.๒ แนวทางการสื่อสารสาธารณะเพื่อสร้างความตระหนักในคุณค่าของคน และยอมรับ “การคืนคนดีสู่สังคม”

๑) รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสร้างความเข้าใจในธรรมชาติของผู้เสพยาผู้ติดยาเสพติดว่าเป็นผู้ป่วยโรคสมองติดยา ทำให้เห็นถึงความจำเป็นต่อการให้การบำบัดรักษาผู้ป่วย และทำให้ผู้เสพยาผู้ติดยารู้สึกเต็มใจในการเข้ารับการบำบัดรักษาจจนสามารถเลิกยาเสพติดและกลับคืนสู่สังคมได้

๒) จัดทำข้อมูล ข่าวสาร และสื่อสารผ่านช่องทางต่างๆ โดยข้อมูลข่าวสารเพื่อการเผยแพร่มีสาระการสร้าง ความตระหนักในคุณค่าของคน และยอมรับ “การคืนคนดีสู่สังคม” รวมถึงตัวอย่างบุคคลผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดที่ได้กลับคืนเป็นคนดีของสังคมที่จัดทำในรูปแบบที่หลากหลาย อาทิ สิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ วิทยุ โทรทัศน์ และสื่อสารผ่านช่องทางต่างๆ ทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น

๓) ประสานความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมประชาสัมพันธ์ กรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อสร้างความเข้าใจ ตระหนักในคุณค่าของคน และเปลี่ยนทัศนคติไปสู่การยอมรับ “การคืนคนดีสู่สังคม”

๔) ประชาสัมพันธ์สร้างทัศนคติที่ดีให้กับสาธารณชน เน้นย้ำเรื่องการให้โอกาสแก่ผู้เคยกระทำความผิดคดียาเสพติดและผู้เคยติดยาเสพติดกลับคืนสู่สังคม

๕) ปรับทัศนคติของคนในชุมชนให้เห็นคุณค่าของการคืนคนดีให้สังคม และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษาซึ่งเป็นสมาชิกในครอบครัว ชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้และอยู่ได้ในสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี

๖) สร้างความรู้ความเข้าใจให้ครอบครัว ให้กำลังใจ ให้อภัย ให้โอกาส

๕.๓.๔.๓ แนวทางการเสริมสร้างศักยภาพของผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษาเพื่อให้มีความพร้อมทั้งสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิต สามารถสร้างประโยชน์ให้สังคมทั้งในมิติเศรษฐกิจและสังคม

๑) พัฒนาระบบและวิธีปฏิบัติในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดให้ได้รับโอกาสในการกลับตนเป็นคนดี

๒) รวบรวมข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับการฝึกวิชาชีพ การสงเคราะห์ ทุนประกอบอาชีพ ทุนการศึกษา การหางานทำ

๓) พัฒนาผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษาให้มีความรู้และมีฝีมือแรงงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน รวมถึงมีทักษะในการใช้ชีวิต โดยสถาบันการศึกษา สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชน และกระทรวงสาธารณสุข

๔) สร้างโอกาสให้ผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษาที่มีศักยภาพได้รับการจ้างงานหรือประกอบธุรกิจส่วนตัวที่สุจริตอย่างเท่าเทียมกับคนทั่วไป

๕) สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพที่ผู้พ้นโทษและผู้ผ่านการบำบัดรักษามีอยู่ออกมาใช้ประโยชน์

๖) พัฒนาอาชีพเดิม อาชีพเสริม หรือเปลี่ยนอาชีพใหม่โดยคำนึงถึงความต้องการและความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในการหาเลี้ยงชีพในอนาคต

๗) พัฒนาทักษะทางวิชาชีพที่เหมาะสมกับความถนัดของแต่ละบุคคลเพื่อเข้าทำงานในหน่วยงาน ได้งานทำอย่างต่อเนื่อง และมีอาชีพที่มั่นคงในระยะยาว

๘) สร้างทางเลือกที่หลากหลายในการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ จัดหางาน หาดตลาด

๙) จัดหาแหล่งเงินทุนก้อนแรก (Seed money) ให้มีกองทุนสนับสนุนการประกอบอาชีพให้แก่ผู้ผ่านการบำบัดรักษาและผู้พ้นโทษ

๑๐) ให้ผู้ผ่านกระบวนการบำบัดรักษามาแล้วร่วมเป็นวิทยากรในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๕.๓.๔.๔ แนวทางการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษาที่มีศักยภาพได้กลับเข้าสู่กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม

๑) สร้างมาตรการจูงใจให้ภาครัฐ ท้องถิ่น และเอกชนจ้างผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษาที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพเข้าทำงานในองค์กร

๒) ส่งเสริมให้ผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษาที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพได้เข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตสาธารณะในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ

๓) ส่งเสริมสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสร้างมาตรการรองรับแรงงานคืนถิ่นด้านวิชาชีพเพื่อให้สามารถเลี้ยงดูตัวเองได้

๔) สนับสนุนให้ผู้ประกอบการให้โอกาสในการรับผู้ผ่านการบำบัดรักษาและผู้พ้นโทษเข้าทำงาน

๕) สร้างความสามารถพึ่งตนเองได้ เป็นที่พึ่งของครอบครัวได้

๕.๓.๕ ตัวชี้วัด

๕.๓.๕.๑ มีระบบการส่งต่อติดตามดูแลช่วยเหลือผู้พ้นโทษและผู้ผ่านการบำบัดรักษาที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม

๕.๓.๕.๒ จำนวนผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษาเข้ารับการศึกษ/พัฒนาฝีมือเพิ่มขึ้น

๕.๓.๕.๓ ผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษามีสัมมาชีพที่มั่นคงเพิ่มขึ้น

๕.๓.๖ หน่วยงานรับผิดชอบ

๕.๓.๖.๑ หน่วยงานหลัก

กระทรวงยุติธรรม (กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ สำนักงาน ป.ป.ส.)

กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กรมการพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)

สำนักนายกรัฐมนตรี (กรมประชาสัมพันธ์)

๕.๓.๖.๒ หน่วยงานสนับสนุน

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ)

กระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรมการจัดหางาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักงานประกันสังคม)

กระทรวงสาธารณสุข (กรมการแพทย์ กรมสุขภาพจิต กรมอนามัย)

กรุงเทพมหานคร

ภาคเอกชน

ภาคประชาชน

สื่อสารมวลชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างและพัฒนาระบบรองรับสนับสนุนให้ผู้พ้นโทษและผู้ผ่านการบำบัดรักษาในการเป็นคนดี และกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีศักยภาพ คุณภาพชีวิตที่ดี และเกิดความยั่งยืนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. สร้างและพัฒนาระบบรองรับสนับสนุนการคืนคนดีให้สังคม

กลยุทธ์

๑. สื่อสารสาธารณะเพื่อสร้างความตระหนักในคุณค่าของคนและยอมรับการคืนคนดีสู่สังคม
๒. เสริมสร้างศักยภาพของผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษาโดยการมีส่วนร่วมของภาครัฐกับภาคประชาชน
๓. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนสร้างการมีส่วนร่วมให้ผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษาได้กลับเข้าสู่กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม

เป้าหมายยุทธศาสตร์

๑. ประชาชนทุกจังหวัดมีการตระหนักในคุณค่าของคนและยอมรับการคืนคนดีสู่สังคม
๒. ผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษามีศักยภาพที่จะสร้างประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ/สังคม
๓. ทุกหมู่บ้าน/ชุมชนให้โอกาสผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษาเข้าร่วมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีศักดิ์ศรี

แนวทาง

๑. สร้างและพัฒนาระบบรองรับและสนับสนุนการส่งต่อผู้พ้นโทษและผู้ผ่านการบำบัดรักษาเพื่อแก้ไขฟื้นฟูติดตามดูแลช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิต กลับคืนสู่สังคม
๒. สื่อสารสาธารณะเพื่อสร้างความตระหนักในคุณค่าของคนและยอมรับการคืนคนดีสู่สังคม
๓. เสริมสร้างศักยภาพของผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษาเพื่อให้ความพร้อมทั้งกายและใจ สามารถสร้างประโยชน์ให้สังคมทั้งในมิติเศรษฐกิจและสังคม
๔. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดรักษามีศักยภาพได้กลับเข้าสู่กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม

ตัวชี้วัด

๑. มีระบบการส่งต่อติดตามดูแลช่วยเหลือผู้พ้นโทษและผู้ผ่านการบำบัดรักษาที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม
๒. จำนวนผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดเข้ารับการศึกษา/พัฒนาฝีมือเพิ่มขึ้น
๓. ผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดมีสัมมาชีพที่มั่นคงเพิ่มขึ้น

๕.๔ ยุทธศาสตร์การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด

วัตถุประสงค์เพื่อควบคุม ลด และกำจัดยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ และป้องกัน ป้องปราม และปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

๕.๔.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ลดศักยภาพการผลิตยาเสพติดภายนอกประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เสริมศักยภาพการสกัดกั้นยาเสพติดในประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ทำลายศักยภาพของกลุ่มเครือข่ายการค้ายาเสพติด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ควบคุมพื้นที่ผลิตหรือปลูกพืชเสพติดในประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ บริหารจัดการการบังคับใช้กฎหมายให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ

๕.๔.๒ เป้าหมายยุทธศาสตร์

๕.๔.๒.๑ ลดพื้นที่ผลิตยาเสพติดภายนอกและภายในประเทศ

๕.๔.๒.๒ ทำลายเครือข่าย ขบวนการค้ายาเสพติด รวมทั้งขจัดปัจจัยเอื้ออำนวยหรือสนับสนุนต่อ ขบวนการค้ายาเสพติด

๕.๔.๒.๓ พัฒนาระบบการสกัดกั้นยาเสพติดของประเทศให้ครอบคลุมและเชื่อมโยงกัน

๕.๔.๓ กลยุทธ์

๕.๔.๓.๑ ทำลายโครงสร้าง ลิดรอนเครือข่าย สลายอิทธิพล จำกัดหนทางปฏิบัติ และยุติบทบาท องค์การการผลิตและค้ายาเสพติด

๕.๔.๓.๒ ลดความสามารถ (Incapacitation) ของผู้กระทำความผิด ลดช่องโอกาส (Window of opportunity) ของอาชญากร ลดช่องทางในการเข้าถึงยาเสพติดของผู้เสพในระดับพื้นที่ ลดความล่าช้าต่อการ ตกเข้าไปสู่กับดักของยาเสพติด (Drugs trap) ของกลุ่มเสี่ยง และลดการทุจริตและประพฤตินิยมของเจ้าหน้าที่

๕.๔.๓.๓ เกาะติดสถานการณ์ เกาะติดพื้นที่ เกาะติดเป้าหมาย

๕.๔.๓.๔ พัฒนาระบบการยุติธรรม กฎหมาย ระเบียบ และขั้นตอนการปฏิบัติให้เท่าทันกับ พัฒนาการของปัญหายาเสพติด

๕.๔.๔ แนวทาง

๕.๔.๔.๑ แนวทางการลดศักยภาพการผลิตยาเสพติดภายนอกประเทศ

๑) กำหนดยุทธศาสตร์เฉพาะต่อพื้นที่ผลิตยาเสพติดนอกประเทศ

๒) ทำลายจุดแข็งและโอกาสขององค์กรการผลิตและค้ายาเสพติด

๓) จัดตั้งแหล่งข่าวที่เข้าถึงเครือข่ายนักค้ายาเสพติดในประเทศเพื่อนบ้าน

๔) ดำเนินการต่อชนกลุ่มน้อยที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับชนกลุ่มน้อยผู้ผลิตยาเสพติดในประเทศแหล่งผลิต

๕) ติดตามพฤติกรรมและความเคลื่อนไหวของขบวนการค้ายาเสพติด

๖) ตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ตัวอย่างแบบบูรณาการเชื่อมโยง

๗) วิเคราะห์ปัจจัยในประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการผลิตยาเสพติดนอกประเทศ และกำหนดมาตรการควบคุม ลด และกำจัด

๘) เสริมสร้างประสิทธิภาพด้านข่าวกรองยุทธศาสตร์ทั้งในประเทศและนอกประเทศ

๙) บริหารจัดการประชาคมข่าวกรองยาเสพติด

๑๐) สร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานชุดปฏิบัติการเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานด้านปราบปรามยาเสพติด

๕.๔.๔.๒ แนวทางการลดศักยภาพการผลิตยาเสพติดภายในประเทศ

๑) กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาทางเลือกต่อพื้นที่ผลิตยาเสพติดภายในประเทศ

๒) พิสูจน์ทราบพื้นที่เพาะปลูกพืชเสพติดทั้งฝิ่น กัญชา และพืชกระท่อม

๓) ตัดพื้นที่ทำลายพืชเสพติด

๔) ดำเนินการต่อกลุ่มผู้ปลูก นายทุน และผู้สนับสนุน

๕.๔.๔.๓ แนวทางการเสริมศักยภาพการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน

๑) กำหนดจุดตรวจร่วมระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยและเจ้าหน้าที่ของประเทศเพื่อนบ้าน

๒) จัดกำลังประจำจุดตรวจชายแดน (ทหาร ฝ่ายปกครอง ตำรวจ) เพื่อควบคุมและเฝ้าตรวจแนวชายแดนในพื้นที่รับผิดชอบ

๓) ผูกอบรมเจ้าหน้าที่ของไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

๔) นำเครื่องมือมาใช้ในการสกัดกั้นบริเวณชายแดน เช่น เครื่องมือตรวจจับสัญญาณตามแนวป่าเขา กล้อง CCTV

๕) ดำเนินการโครงการหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งตามแนวชายแดน

๖) จัดโครงการหมู่บ้านเข้มแข็งปลอดยาเสพติดหมู่บ้านชายแดนคู่ขนาน

๗) จัดระเบียบพื้นที่ชายแดนเพื่อลดปัญหาการนำเข้ายาเสพติด จัดระเบียบเรือ

๘) สกัดกั้นการลักลอบลำเลียงผ่านระบบการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์อย่างบูรณาการ

๙) บริหารจัดการสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดที่มากับการข้ามแดน (การผ่านแดนของบุคคล)

๑๐) ลาดตระเวน เฝ้าตรวจตามเส้นทาง ตรวจค้นจับกุมยานพาหนะ จัดตั้งจุดตรวจเคลื่อนที่บนเส้นทางหลัก

๕.๔.๔.๔ แนวทางการเสริมศักยภาพการสกัดกั้นยาเสพติดพื้นที่ตอนใน

แนวทางการเสริมศักยภาพการสกัดกั้นยาเสพติดพื้นที่ตอนใน

๑) วิเคราะห์ความเสี่ยงเส้นทางลำเลียงเพื่อกำหนดจุดในการสกัดกั้น โดยการสืบทราบประสานงานทางราชวากับแหล่งราชว

๒) กำหนดเส้นทางลำเลียง กำหนดโครงราชวพื้นที่กลุ่มจุดตรวจหรือด่านหลักในเส้นทางหลักของพื้นที่ ร่วมกับจุดตรวจเส้นทางรองหรือจุดตรวจเคลื่อนที่ในลักษณะจุดตรวจกักตักเป็นชั้น ๆ

๓) กำหนดแผนปฏิบัติจากเส้นทางเลื่อมเวลาเพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการที่เชื่อมโยงรองรับจากจุดตรวจราชวแดนถึงจุดตรวจตอนในทั้งหลักและรอง

๔) จัดระบบควบคุมการขนส่งทางพาณิชย์ภายในประเทศ โดยเน้นควบคุมด้วยกฎหมายยาเสพติดต่อผู้ประกอบการ จัดระบบควบคุมตั้งแต่ต้นทาง สกัดกั้นระหว่างทางจนถึงปลายทาง

๕) นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ตามด่านตรวจจุดตรวจ เช่น ระบบ License plate

๖) พัฒนาศักยภาพบุคลากรในการตรวจค้นให้มีทักษะในการตรวจค้นอย่างต่อเนื่อง

๗) จัดตั้งศูนย์ประสานงานราชวพื้นที่ราชวแดนเพื่อสนับสนุนข้อมูลให้กับด่านสกัดกั้นพื้นที่ตอนใน

๘) เชื่อมโยงฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสกัดกั้นยาเสพติด

๕.๔.๔.๕ แนวทางการทำลายศักยภาพของกลุ่มเครือข่ายการค้ายาเสพติด

๑) สืบสวนเชิงลึกเพื่อหาราชวบุคคลในเครือข่าย รูปแบบ และลักษณะในการกระทำความผิดของเป้าหมายอย่างเป็นระบบ มุ่งเน้นการทำลายราชวงานนักค้ายาเสพติดระดับสำคัญ

๒) พัฒนาระบบการราชวรองรับการสืบสวนปราบปราม วิเคราะห์ข้อมูลและใช้ประโยชน์ข้อมูล

๓) พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากรด้านการสืบสวนปราบปราม

๔) กำหนดให้มีหน่วยงานกลางด้านสืบสวนและการปฏิบัติการด้านการราชวยาเสพติด พัฒนาระบบราชวรองรับการสืบสวนปราบปราม

๕) สืบสวนเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดและทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อนำมามาตรการด้านทรัพย์สินมาใช้กับเครือข่ายนักค้ายาเสพติด

๖) นำมามาตรการสืบสวนด้านการเงินมาใช้กับเครือข่ายนักค้ายาเสพติด โดยการติดตามเส้นทางทางการเงิน ใช้ข้อมูลทางการเงินอย่างครบวงจรเพื่อการแก้ไขปัญหาที่มีประสิทธิภาพ

๗) ใช้กฎหมายที่มีอยู่ให้สามารถทำลายเครือข่ายนักค้าได้ครอบคลุมและไม่ราชวซ้อน (เช่น พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.๒๕๓๔ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ ประมวลรัษฎากร)

๘) พัฒนาเทคนิคการสืบสวน นำเครื่องมือและเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการทำลายราชวงาน

๙) ยุติบทบาทผู้ค้ารายใหม่ที่พัฒนามาเป็นนักค้าระดับสำคัญ

๑๐) ยุติบทบาทนักค้าที่เคลื่อนไหวในหลายพื้นที่ (ข้ามภาค ข้ามจังหวัด)

๑๑) ยุติบทบาทนักค้ายาเสพติดข้ามชาติ (แอฟริกันตะวันตก)

๑๒) ยุติบทบาทเครือข่ายที่เป็นเจ้าหน้าที่รัฐและกลุ่มผู้มีอิทธิพล

๑๓) ติดตาม ศึกษา วิเคราะห์รูปแบบ แผนประทุษกรรม และวิธีการกระทำความผิดของผู้ที่เกี่ยวข้อง

๕.๔.๔.๖ แนวทางการทำลายศักยภาพของกลุ่มเครือข่ายการค้ายาเสพติดระดับชุมชน

- ๑) ประเมินแนวโน้มของสถานการณ์ปัญหาเสพติดในอนาคตให้ชัดเจน บริหารจัดการข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ทันต่อการใช้ประโยชน์และชี้แนะในการแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๒) จัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนของปัญหาและการแก้ไขปัญา
- ๓) กำหนดให้มีบุคลากรที่ทำหน้าที่สืบสวนเครือข่ายนักค้ายาเสพติดระดับชุมชนอย่างจริงจังและเพียงพอ
- ๔) จัดชุดเฉพาะกิจ (Task Force Team) ชุดปฏิบัติการเคลื่อนที่เร็ว รองรับภารกิจการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่
- ๕) กำหนดแผนยุทธการร่วมและการใช้กำลังเข้าปฏิบัติการต่อเป้าหมาย แผนปฏิบัติการลาดตระเวน กวาดล้าง ปิดล้อมตรวจค้น ป้องปราม ปฏิบัติการจิตวิทยาเชิงรุก เพิ่มความเข้มข้นในมาตรการและความเข้มแข็งในการดำเนินงาน และกดดันผู้ค้ายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง
- ๖) สืบสวนและจับกุมเครือข่ายนักค้าในระดับชุมชน หรือกดดันไม่ให้นำยาเสพติดให้กับผู้เสพในชุมชนได้ โดยใช้ภาคประชาชนเข้าร่วม
- ๗) ยุติบทบาทนักค้ารายย่อยที่พัฒนามาจากผู้เสพ
- ๘) นำมาตรการทางสังคมมาใช้กับนักค้ายาเสพติดระดับชุมชน
- ๙) สร้างความศรัทธาเชื่อมั่นต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่
- ๑๐) สร้างความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมของประชาชนในพื้นที่ สร้างแนวร่วมของประชาชนในพื้นที่เพื่อช่วยเหลือสนับสนุนการปราบปรามยาเสพติด และสร้างเครือข่ายการดำเนินงาน

๕.๔.๔.๗ แนวทางการยุติปัจจัยสนับสนุนการค้ายาเสพติด

- ๑) ผลักดันมาตรการในระดับนโยบายไม่ให้นักโทษเข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด
- ๒) กำหนดมาตรการในการตรวจสอบการนำโทรศัพท์เข้าไปในเรือนจำอย่างเข้มงวด เช่น การมีคณะกรรมการตรวจค้นจากหน่วยงานภายนอก การใช้เครื่องมือช่วยในการตรวจค้น (แบบเดียวกับสนามบิน)
- ๓) กำหนดมาตรการลงโทษทางวินัยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือผู้บังคับบัญชา
- ๔) ผลักดันให้มีการบันทึกข้อมูลผู้เข้าเยี่ยมนักโทษเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการสืบสวนขยายผลนักค้ายาเสพติด

๕) กำหนดมาตรการในการดูแลติดตามช่วยเหลือหลังจากพ้นโทษ

๖) นำมาตรการด้านทรัพยากรคืนมาใช้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักค้าในเรือนจำ

๕.๔.๔.๘ แนวทางการบริหารจัดการการบังคับใช้กฎหมายให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ

- ๑) บัญญัติกฎหมายใหม่ๆ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหายาเสพติด พัฒนามาตรการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมที่สอดคล้องกับบริบทของปัญหายาเสพติด
- ๒) สร้างเอกภาพในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาด้านยาเสพติดตั้งแต่การสืบสวน จับกุม สอบสวน ฟ้องคดี พิจารณาพิพากษา และบังคับคดีตามคำพิพากษา
- ๓) บริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมทางอาญาด้านยาเสพติดให้บังเกิดประสิทธิภาพเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบครบวงจรถอนรากถอนโคนโครงสร้างปัญหา

๔) พัฒนาศักยภาพคดียาเสพติดในทุกขั้นตอนตั้งแต่ระบบการสืบสวน ระบบปฏิบัติงานการข่าว ระบบแหล่งข่าว ระบบแผนงาน ระบบงบประมาณ ระบบกฎหมายยาเสพติด กระบวนการฟ้องคดี กระบวนการพิจารณาคดียาเสพติด และระบบการบังคับโทษคดียาเสพติด

๕) ผลักดันให้มีหน่วยงานกลางในการสืบสวนทางการเงินเพื่อตัดวงจรเส้นทางการเงินและตัดวงจรยาเสพติด

๖) สร้างกลไกการตรวจสอบและถ่วงดุลในการบังคับใช้กฎหมายยาเสพติดเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาด้านยาเสพติด

๗) ควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจหน้าที่ในทางมิชอบ กวดขัน สอดส่องดูแลมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผู้บังคับบัญชาทุกระดับต้องเร่งรัดกำกับดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๘) สร้างระบบการป้องปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายยาเสพติด ลงโทษผู้กระทำความผิดเพื่อข่มขู่ยับยั้งการกระทำทั้งของผู้กระทำความผิดเองและสาธารณชนโดยส่วนรวม

๙) ให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ได้รับความคุ้มครองทางกฎหมาย

๑๐) ประชาชนที่ให้ความร่วมมือกับทางราชการ ผู้ให้ข้อมูล แจ้งเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติดต้องได้รับการปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑๑) คุ้มครองและให้ความปลอดภัยแก่พยานในคดีสำคัญ คุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา

๑๒) ส่งเสริมให้บุคคลมีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยเป็นพยานเพื่อการพิสูจน์ความผิด นำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ และเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรม

๕.๔.๕ ตัวชี้วัด

๕.๔.๕.๑ สัดส่วนผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คนลดลง

๕.๔.๕.๒ ร้อยละของการจับกุมคดียาเสพติดในฐานความผิดสำคัญ (ร้อยละ ๒๐)

๕.๔.๕.๓ ระดับความสำเร็จของการประสานผลักดันการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๕.๔.๖ หน่วยงานรับผิดชอบ

๕.๔.๖.๑ หน่วยงานหลัก

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักงาน ป.ป.ท. กรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมราชทัณฑ์)

กระทรวงกลาโหม (กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ)

กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง)

๕.๔.๖.๒ หน่วยงานสนับสนุน

สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ กอง
อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร)

กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต กรมสรรพากร ธนาคารแห่งประเทศไทย)

กระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์)

กระทรวงยุติธรรม (กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)

กระทรวงคมนาคม (กรมการขนส่งทางบก การรถไฟแห่งประเทศไทย การท่าอากาศยานแห่ง
ประเทศไทย บริษัทขนส่งจำกัด)

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (บริษัทไปรษณีย์ไทยจำกัด)

สำนักงาน ปปง.

สำนักงานอัยการสูงสุด

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด

วัตถุประสงค์

เพื่อควบคุม ลด และกำจัดยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ และป้องกัน
ป้องปราม และปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ลดศักยภาพการผลิตยาเสพติดภายนอกประเทศ
๒. เสริมศักยภาพการสกัดกั้นยาเสพติดในประเทศ
๓. ทำลายศักยภาพของกลุ่มเครือข่ายการค้ายาเสพติด
๔. ควบคุมพื้นที่ผลิตหรือปลูกพืชเสพติดในประเทศ
๕. บริหารจัดการการบังคับใช้กฎหมายให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ

กลยุทธ์

๑. ทำลายโครงสร้าง ลิดรอนเครือข่าย สลายอิทธิพล จำกัดหนทางปฏิบัติ และยุติบทบาทองค์กรการผลิตและค้ายาเสพติด
๒. ลดความสามารถของผู้กระทำความผิด ลดช่องโอกาสของอาชญากร ลดช่องทางในการเข้าถึงยาเสพติดของผู้เสพในระดับพื้นที่ ลดความล่อแหลมต่อการตกเข้าไปสู่กับดักของยาเสพติดของกลุ่มเสี่ยง และลดการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่
๓. เกาะติดสถานการณ์ เกาะติดพื้นที่ เกาะติดเป้าหมาย
๔. พัฒนาระบบการยุติธรรม กฎหมาย ระเบียบ และขั้นตอนการปฏิบัติ ให้เท่าทันกับพัฒนาการของปัญหายาเสพติด

เป้าหมายยุทธศาสตร์

๑. ลดพื้นที่ผลิตยาเสพติดภายนอกและภายในประเทศ
๒. ทำลายเครือข่าย ขบวนการค้ายาเสพติด รวมทั้งขจัดปัจจัย เอื้ออำนวยหรือสนับสนุนต่อขบวนการค้ายาเสพติด
๓. พัฒนาระบบการสกัดกั้นยาเสพติดของประเทศให้ครอบคลุม และเชื่อมโยงกัน

แนวทาง

๑. ลดศักยภาพการผลิตยาเสพติดภายนอกประเทศ
๒. ลดศักยภาพการผลิตยาเสพติดภายในประเทศ
๓. เสริมศักยภาพการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน
๔. เสริมศักยภาพการสกัดกั้นยาเสพติดพื้นที่ตอนใน
๕. ทำลายศักยภาพของกลุ่มเครือข่าย การค้ายาเสพติด
๖. ทำลายศักยภาพของกลุ่มเครือข่ายการค้ายาเสพติดระดับชุมชน
๗. ยุติปัจจัยสนับสนุนการค้ายาเสพติด
๘. บริหารจัดการการบังคับใช้กฎหมายให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

๑. สัดส่วนผู้กระทำความผิดคดียาเสพติดต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คนลดลง
๒. ร้อยละของการจับกุมคดียาเสพติดในฐานความผิดสำคัญ
๓. ระดับความสำเร็จของการประสานผลักดันการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๕.๕ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ

วัตถุประสงค์เพื่อแสวงหา สร้าง เสริม และพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในประเทศไทยและในภูมิภาคอาเซียน

๕.๕.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและการพัฒนาไทยสู่ศูนย์กลางความร่วมมืออาเซียนในการควบคุมปัญหายาเสพติด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือระหว่างประเทศด้านยาเสพติดเพื่อการดำเนินงานควบคุมปัญหายาเสพติดที่มีประสิทธิภาพร่วมกัน และรองรับพันธกรณีระหว่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านปราบปรามยาเสพติดระหว่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการป้องกันยาเสพติดและการแก้ไขปัญหายาเสพติดผู้เสพยาเสพติดระหว่างประเทศเพื่อพัฒนารูปแบบการป้องกันและมาตรฐานการบำบัดรักษาระหว่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมความร่วมมือด้านการพัฒนาทางเลือกและเผยแพร่แนวปฏิบัติสหประชาชาติด้านการพัฒนาทางเลือกที่เกิดจากการผลักดันของไทยให้กับนานาประเทศเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริมความร่วมมือด้านกฎหมายและสร้างความสอดคล้องทางกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ

๕.๕.๒ เป้าหมายยุทธศาสตร์

๕.๕.๒.๑ ประเทศไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนมีความเข้มแข็งและปลอดภัยจากภัยคุกคามของยาเสพติด

๕.๕.๒.๒ พัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อควบคุมยาเสพติด

๕.๕.๒.๓ ปฏิบัติตามพันธกรณีข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด

๕.๕.๒.๔ ประสานผลักดันการยุติบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบผลิต ค้า และลำเลียงยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ระหว่างประเทศ

๕.๕.๒.๕ ประสานผลักดันความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการป้องกัน บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ กฎหมาย การพัฒนาทางเลือก และการพัฒนาศักยภาพที่เกี่ยวข้อง

๕.๕.๒.๖ บริหารจัดการความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๕.๓ กลยุทธ์

๕.๕.๓.๑ ประกาศเจตนารมณ์ร่วมกับนานาชาติประเทศเพื่อจัดการกับความท้าทายจากปัญหายาเสพติด

๕.๕.๓.๒ ดำเนินการเชิงรุกเพื่อแสวงหา ขยายเครือข่าย และพัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

๕.๕.๓.๓ มุ่งมั่นผลักดันหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ระหว่างประเทศและสมาชิกประชาคมอาเซียนเพื่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย ประเทศต่างๆ ในภูมิภาค และประชาคมโลก

๕.๕.๓.๔ พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

๕.๕.๓.๕ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อประเทศไทย

๕.๕.๔ แนวทาง

๕.๕.๔.๑ แนวทางการประสานผลักดันการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและการพัฒนาไทยสู่ศูนย์กลางความร่วมมืออาเซียนในการควบคุมปัญหายาเสพติด

๑) พัฒนากลไกบริหารจัดการ (โครงการ ASEAN-NARCO) เพื่อการพัฒนาไทยสู่ศูนย์กลางความร่วมมืออาเซียนในการควบคุมปัญหายาเสพติด

๒) พัฒนาความร่วมมือในการดำเนินงานควบคุมปัญหายาเสพติดและทางวิชาการในภูมิภาคอาเซียนทุกด้าน

(๑) ด้านการปราบปรามการผลิต การค้า และการสกัดกั้นยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ สกัดกั้นยาเสพติดบริเวณท่าอากาศยานหลักของประเทศ การข่าว และการตรวจพิสูจน์คุณลักษณะยาเสพติด

(๒) ด้านการป้องกันยาเสพติดและการบำบัดรักษายาเสพติด

(๓) ด้านการพัฒนาทางเลือก การสำรวจพืชเสพติดและการควบคุมพืชเสพติด

๓) พัฒนาความร่วมมือเพื่อผลักดันเชิงนโยบายในการดำเนินงานควบคุมยาเสพติดในภูมิภาคอาเซียน

๔) พัฒนาทางวิชาการและบุคลากรเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและการเป็นศูนย์กลางความร่วมมืออาเซียนในการควบคุมปัญหายาเสพติด

๕) บูรณาการการพัฒนาบริเวณชายแดนทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และยาเสพติด

๕.๕.๔.๒ แนวทางการพัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุนการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ และการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านยาเสพติด

๑) เพิ่มบทบาทของไทยในกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประชุม คณะกรรมาธิการยาเสพติด (Commission on Narcotic Drugs-CND) คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ (International Narcotic Control Board-INCB) การประชุมสมัยพิเศษของสมัชชาสหประชาชาติว่าด้วยการแก้ไขปัญหายาเสพติดโลก (UNGASS)

๒) ขยายความร่วมมือภายใต้กรอบบันทึกความเข้าใจ ๗ ฝ่ายว่าด้วยการควบคุมยาเสพติดในอนุภูมิภาค (ไทย สปป.ลาว สหภาพเมียนมาร์ สาธารณรัฐประชาชนจีน กัมพูชา เวียดนาม และ UNODC) เพื่อผลักดันการดำเนินงานแก้ไขปัญหากลักลอบผลิต ค้า และเสพยาเสพติดตามแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคเพื่อควบคุมยาเสพติด (Sub-Regional Action Plan on Drug Control)

๓) เสริมสร้างความไว้วางใจกับนานาประเทศเพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหายาเสพติดร่วมกัน

๔) ให้ความร่วมมือตามข้อตกลงหรือพันธกรณี และส่งเสริมการแสดงบทบาทนำของไทยในเวทีความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาข้อตกลง บันทึกความเข้าใจเพิ่มเติม

๕) ผลักดันเชิงนโยบายและการดำเนินงานเพื่อการควบคุมปัญหายาเสพติดร่วมกันระหว่างประเทศ

๖) พัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างประเทศด้านยาเสพติด

๕.๕.๓ แนวทางการประสานผลักดันความร่วมมือระหว่างประเทศด้านปราบปรามยาเสพติด

๑) พัฒนาความร่วมมือด้านการควบคุมสารตั้งต้นและเคมีภัณฑ์ระหว่างประเทศ

๒) พัฒนาความร่วมมือด้านการปราบปรามและการสกัดกั้นการลักลอบค้ายาเสพติด

๓) พัฒนาความร่วมมือด้านข่าวกรองยาเสพติด

๔) พัฒนาความร่วมมือทางวิชาการด้านการบังคับใช้กฎหมาย สืบสวนสอบสวนที่เกี่ยวข้อง

๕) พัฒนาความร่วมมือทางวิชาการด้านการตรวจพิสูจน์คุณลักษณะยาเสพติดระหว่างประเทศ

๖) พัฒนาความร่วมมือทางวิชาการด้านการสำรวจและการควบคุมพืชเสพติดระหว่างประเทศ

๗) พัฒนาบุคลากรด้านปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้ความร่วมมือกับนานาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๕.๔ แนวทางการประสานผลักดันความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการป้องกันยาเสพติด และการแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อพัฒนารูปแบบการป้องกันและมาตรฐานการบำบัดรักษาระหว่างประเทศ

๑) พัฒนาความร่วมมือและสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการป้องกันยาเสพติดเพื่อพัฒนารูปแบบการป้องกันที่มีประสิทธิภาพร่วมกันกับนานาประเทศ

๒) แลกเปลี่ยนองค์ความรู้และพัฒนามาตรฐานการบำบัดรักษาให้ได้รับการยอมรับในระดับสากล เพื่อให้ได้รูปแบบการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสมกับตัวยาเสพติด

๓) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการป้องกันยาเสพติดเพื่อให้สามารถให้ความร่วมมือกับนานาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อให้สามารถร่วมมือกับนานาประเทศในการแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕) พัฒนาและสร้างเสริมความร่วมมือทางวิชาการกับนานาประเทศเพื่อพัฒนามาตรฐานการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

๖) สนับสนุนการวิจัยและการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาเพื่อพัฒนาการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ และจัดการกับปัญหายาเสพติดที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมและตัวยาเสพติด

๕.๕.๔.๕ แนวทางการประสานผลักดันการเผยแพร่ด้านการพัฒนาทางเลือกเพื่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหายาเสพติดระหว่างประเทศอย่างยั่งยืน

๑) พัฒนากลไกบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการเผยแพร่แนวทางการพัฒนาทางเลือกของไทย และแนวปฏิบัติสหประชาชาติฯ (อาทิจำโครงการจัดตั้ง ศูนย์ Excellence Centre on AD)

๒) เผยแพร่การพัฒนาทางเลือกตามแนวพระราชดำริในต่างประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและลดผลกระทบที่เกิดขึ้นกับประเทศไทย

๓) ให้ความร่วมมือและการเผยแพร่แนวปฏิบัติสหประชาชาติด้านการพัฒนาทางเลือกให้กับนานาประเทศที่สนใจ

๔) พัฒนาศักยภาพด้านการพัฒนาทางเลือกเพื่อสามารถให้ความร่วมมือกับนานาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๕.๔.๖ แนวทางการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการพัฒนากฎหมายและสร้างความสอดคล้องทางกฎหมายระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ

๑) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายภายในประเทศที่มีอยู่ให้สอดคล้องและสามารถรองรับการดำเนินงานร่วมกันกับนานาประเทศในการควบคุมปัญหายาเสพติด

๒) พัฒนาข้อตกลง บันทึกความเข้าใจ และกฎบัตรร่วมกันระหว่างประเทศเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานในการควบคุมปัญหายาเสพติด

๓) พัฒนาศักยภาพด้านกฎหมาย และนิติกรเพื่อสามารถให้ความร่วมมือกับนานาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๕.๕ ตัวชี้วัด

๕.๕.๕.๑ ระดับความสำเร็จของการประสานผลักดันความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน
ไปสู่เป้าหมายในการปลอดยาเสพติด

๕.๕.๕.๒ ระดับความสำเร็จของการประสานการปฏิบัติร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสกัดกั้น
ปราบปรามจับกุมยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ก่อนที่จะเข้ามาในประเทศไทย

๕.๕.๕.๓ ระดับความสำเร็จของการประสานผลักดันการดำเนินการตามพันธกรณีระหว่าง
ประเทศ

๕.๕.๖ หน่วยงานรับผิดชอบ

๕.๕.๖.๑ หน่วยงานหลัก

กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส.)

กระทรวงการต่างประเทศ (สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ กรมองค์การระหว่าง
ประเทศ กรมอาเซียน กรมความร่วมมือระหว่างประเทศ)

กระทรวงกลาโหม (กองบัญชาการกองทัพไทย กองทัพบก กองทัพเรือ)

กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง)

กระทรวงสาธารณสุข (กรมการแพทย์)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๕.๕.๖.๒ หน่วยงานสนับสนุน

กระทรวงยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม)

กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์)

กระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน)

กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร)

สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ กอง
อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร)

มูลนิธิโครงการหลวง

มูลนิธิแม่ฟ้าหลวงในพระบรมราชูปถัมภ์

๕.๖ ยุทธศาสตร์การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

วัตถุประสงค์เพื่อสร้าง ควบคุม และบริหารจัดการสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมให้เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

๕.๖.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อควบคุม ป้องปราม และป้องกันปัญหายาเสพติด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ บริหารจัดการสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมให้เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

๕.๖.๒ เป้าหมายยุทธศาสตร์

๕.๖.๒.๑ สร้างและพัฒนาสภาพแวดล้อมเพื่อควบคุมพื้นที่ปัญหา และเหตุปัจจัยหรือเงื่อนไขของปัญหายาเสพติด

๕.๖.๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาพื้นที่บวก เพิ่มปัจจัยบวก

๕.๖.๓ กลยุทธ์

๕.๖.๓.๑ ป้องกันเชิงรุก

๕.๖.๓.๒ ป้องกันพื้นที่ (Defensible space)

๕.๖.๓.๓ ควบคุมพื้นที่เสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง

๕.๖.๓.๔ เพิ่มพื้นที่เชิงบวก ปัจจัยบวก

๕.๖.๔ แนวทาง

๕.๖.๔.๑ แนวทางการสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกัน ควบคุมพื้นที่เสี่ยงปัจจัยเสี่ยง และเพิ่มพื้นที่เชิงบวกปัจจัยบวกเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดในระยะยาว

๑) ป้องกันเชิงรุก

(๑) ควบคุมและบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อควบคุมอาชญากรรมก่อนที่จะเกิดขึ้น ตัดช่องโอกาสสำหรับอาชญากร และป้องกันปัญหายาเสพติด

(๒) จัดผังเมืองใหม่โดยใช้กฎหมายบังคับ

(๓) ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำผังชุมชน

(๔) จัดระเบียบชุมชน อาคาร ร้านค้า สถานประกอบการ

(๕) จัดโซนพื้นที่ให้สถานศึกษาสถาบันทางศาสนาอยู่ห่างจากสถานเริงรมย์แหล่งท่องเที่ยว

(๖) ใช้มาตรการทางสังคม โดยชุมชนกำหนดกฎของชุมชน กติกาของหมู่บ้าน ระเบียบข้อบังคับหมู่บ้านชุมชนเพื่อเป็นมาตรการป้องกันปัญหายาเสพติดร่วมกัน

- เป็นระบบ
- (๗) มอบหมายให้สมาชิกในหมู่บ้านชุมชนทำหน้าที่เฝ้าระวังปัญหายาเสพติดอย่างชัดเจน
- (๘) บูรณาการกับยุติธรรมชุมชน เครือข่ายยุติธรรมชุมชนเพื่อเฝ้าระวังป้องกันอาชญากรรมและยาเสพติดในพื้นที่
- (๙) สร้างความรักความผูกพันต่อชุมชนหรือสังคมที่อยู่
- (๑๐) การควบคุมอาชญากรรมต้องทำโดยชุมชนและสมาชิกในชุมชนเป็นหลัก
- ๒) ควบคุมพื้นที่เสี่ยง ปักจี้เสี่ยง
- (๑) สำรวจพื้นที่เสี่ยงในชุมชนเพื่อใช้ในการวางแผนปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมเพื่อให้ทุกคนได้อยู่อาศัยอย่างปลอดภัย
- (๒) รมรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและสถานประกอบการให้ความร่วมมือในการเข้าไปตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายในกลุ่มเป้าหมายที่เป็นแหล่งแพร่ระบาดและแหล่งมั่วสุม
- (๓) บูรณาการระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่เสี่ยงให้เหมาะสมกับแต่ละรูปแบบของปัญหา
- (๔) จัดระเบียบสังคมรอบสถานศึกษาเป้าหมาย
- (๕) มาตรการบังคับใช้กฎหมายฉบับต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคมอย่างเข้มแข็งต่อสถานบริการ สถานบันเทิง หอพัก ร้านเกมส์/อินเทอร์เน็ต และพื้นที่สาธารณะที่เป็นแหล่งมั่วสุมอย่างต่อเนื่อง
- (๖) ส่งเสริมการรวมกลุ่มสมาชิกในหมู่บ้านชุมชนเพื่อดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับยาเสพติด เช่น ตั้งจุดตรวจ เติมนเวรยาม รับแจ้งข่าวสาร
- (๗) ควบคุมและจัดการพื้นที่เสี่ยงไม่ให้แหล่งแพร่ระบาดยาเสพติด
- (๘) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังสอดส่องดูแลแหล่งอบายมุข พื้นที่เสี่ยง ปักจี้เสี่ยง
- (๙) ป้องกันยาเสพติดในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว รวมทั้งเรื่องอบายมุขอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อภาพพจน์ที่ไม่ดีของประเทศไทย
- ๓) เพิ่มพื้นที่เชิงบวก ปักจี้บวก
- (๑) สำรวจพื้นที่สร้างสรรค์ในชุมชนเพื่อใช้ในการวางแผนสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการป้องกันปัญหายาเสพติด
- (๒) ปรับภูมิทัศน์ ปรับสภาพแวดล้อมให้มีความน่าอยู่ สามารถควบคุม ดูแล ตรวจสอบตราได้ ไม่มีมุมอับสายตา
- (๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างพื้นที่เชิงบวก/พื้นที่สร้างสรรค์ให้กับเด็ก เยาวชน และประชาชนในพื้นที่
- (๔) ปรับปรุง พัฒนาสภาพแวดล้อมให้ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันปัญหายาเสพติด
- (๕) สร้าง เสริมปักจี้บวกเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๕.๖.๔.๒ แนวทางการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมให้เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

๑) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ชัดเจน

(๒) ให้ท้องถิ่นมีศักยภาพ สามารถจัดการตนเองได้ (Self management) มีความพร้อมในการดูแลแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นในพื้นที่

(๓) ลงพื้นที่คลุกคลีกับประชาชน พบปะเยี่ยมเยียนประชาชน เปิดเวทีเสวนา ประชุมปรึกษาหารือ ประเด็นปัญหาของท้องถิ่นนำไปหาหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

(๔) ทำให้ผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่เกิดจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคม

(๕) บูรณาการเชิงพื้นที่ บริหารจัดการเพื่อใช้ประโยชน์ทรัพยากรในชุมชนและเครือข่ายเพื่อรองรับแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อย่างเช่น โรงพยาบาล สถานบำบัดรักษาขององค์กรภาคเอกชน วัด มัสยิด ผู้นำท้องถิ่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อาสาสมัครคุมประพฤติ ฯลฯ ดำเนินการทุกรูปแบบให้ผู้เสพผู้ติดเห็นความสำคัญในการเข้ารับการบำบัดรักษา ดำเนินการทุกรูปแบบให้เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกันปัญหายาเสพติด

(๖) สนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชนและภาคประชาสังคมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินชุมชน

(๗) พัฒนารูปแบบการประสานงานระหว่างรัฐบาลกับท้องถิ่น

(๘) ถ่ายโอนอำนาจหน้าที่จากรัฐบาล และกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น และถ่ายโอนภารกิจด้านยาเสพติดไปสู่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๙) ประสานการส่งมอบพื้นที่เป้าหมายที่ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดแล้วให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามารับผิดชอบในการกำกับ ดูแล และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(๑๐) สร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒) สถาบันศาสนา

(๑) สร้างจิตสำนึกในเรื่องศาสนา (Religion consciousness)

(๒) ใช้หลักคำสอนของศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

(๓) ตัวแทนที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดศาสนาประเพณีปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนในชุมชน รวมทั้งเด็กและเยาวชน

(๔) ใช้มาตรการทางด้านศาสนาในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๕) ผู้นำศาสนาสอดแทรกประเด็นปัญหายาเสพติดควบคู่ไปกับการสอนหลักศาสนา

(๖) สอนจริยศึกษาให้แก่เด็กเยาวชน ประชาชน

(๖) สอนจริยศึกษาให้แก่เด็กเยาวชน ประชาชน

(๗) จัดการเรียนการสอนธรรมศึกษาในสถานศึกษา

(๘) จัดกิจกรรมให้คนในทุกศาสนาทำกิจกรรมร่วมกัน

(๙) สร้างความผาสุกทางจิตวิญญาณ

(๑๐) สร้างสังคมเพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีเป้าหมายร่วมกัน มีวิธีที่จะบรรลุ

เป้าหมายนั้น

๓) สื่อสารมวลชน

(๑) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ข้อมูลข่าวสารสถานการณ์ปัญหายาเสพติดเพื่อให้สื่อมวลชนเป็นผู้ถ่ายทอดประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ

(๒) ส่งเสริมการใช้สื่อสารมวลชนให้เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สร้างทัศนคติต่อต้านยาเสพติด หลอมรวมความคิด เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สร้างค่านิยมที่ดีงาม

(๓) สนับสนุนให้สื่อมวลชนเสนอสื่อที่สร้างสรรค์ชีวิตครอบครัวและชุมชน เสนอความเห็นที่สร้างสรรค์แก่สังคม หลีกเลี่ยงเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม

(๔) ป้องกัน ระมัดระวังการเกิดพฤติกรรมเลียนแบบโดยผ่านสื่อ

(๕) มีเวทีสาธารณะ (Social dialogue) ในทุกประเด็นปัญหาเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอที่ชัดเจน และสัมผัสได้

(๖) ให้ความสำคัญกับบทบาทของสื่อมวลชนเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบความสุจริต ความโปร่งใส และการใช้อำนาจรัฐเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและประชาชน

(๗) สร้างจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อการนำเสนอของสื่อ สื่อทุกแขนงต้องระมัดระวัง และรับผิดชอบในการเสนอข้อมูลที่ถูกต้องต่อสาธารณชน

(๘) ดำเนินการอย่างจริงจังกับสื่อออนไลน์ที่ส่งผลกระทบเชิงลบต่อปัญหายาเสพติด เช่น Website, Facebook, Twitter, Instagram

(๙) เจ้าของ ผู้ลงทุน ผู้ประกอบการ และนักวิชาชีพสื่อต้องสร้างความสมดุลของการทำหน้าที่สื่อสารมวลชนเพื่อสังคมและเพื่อธุรกิจแสวงหากำไร

(๑๐) ผู้บริโภคสื่อหรือข่าวสารต้องรู้เท่าทันสื่อ (Media literacy) และมีความเข้มแข็งในการตรวจสอบสื่อโดยภาคประชาสังคม กำกับดูแลสื่อแบบทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

๕.๖.๕ ตัวชี้วัด

๕.๖.๕.๑ พื้นที่เสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงในทุกจังหวัดลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

๕.๖.๖ หน่วยงานรับผิดชอบ

๕.๖.๖.๑ หน่วยงานหลัก

กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กรมการพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมโยธาธิการและผังเมือง)

๕.๖.๖.๒ หน่วยงานสนับสนุน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส.)

กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา)

กระทรวงวัฒนธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง กรมการศาสนา กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กรมการท่องเที่ยว)

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

กรุงเทพมหานคร

ภาคเอกชน

ภาคประชาชน

สื่อสารมวลชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้าง ควบคุม และบริหารจัดการสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมให้เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อควบคุม ป้องปราม และป้องกันปัญหายาเสพติด
๒. บริหารจัดการสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมให้เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. ป้องกันเชิงรุก
๒. ป้องกันพื้นที่
๓. ควบคุมพื้นที่เสี่ยง ปักจายเสี่ยง
๔. เพิ่มพื้นที่เชิงบวก ปักจายบวก

เป้าหมายยุทธศาสตร์

๑. สร้างและพัฒนาสภาพแวดล้อมเพื่อควบคุมพื้นที่ปัญหาและเหตุปัจจัยหรือเงื่อนไขของปัญหายาเสพติด
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาเพิ่มพื้นที่บวกเพิ่มปักจายบวก

แนวทาง

๑. สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อควบคุมพื้นที่เสี่ยง ปักจายเสี่ยง ป้องปรามและเพิ่มพื้นที่เชิงบวกปักจายบวกเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด
๒. บริหารจัดการสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมให้เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. พื้นที่เสี่ยงและปักจายเสี่ยงในทุกจังหวัดลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

๕.๗ ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมภาคประชาชน

วัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการ และสังคมไทยปลอดภัยจากยาเสพติด และสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนในระยะยาว

๕.๗.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างกระบวนการและศักยภาพการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนในการควบคุมปัญหายาเสพติดระดับพื้นที่ในระยะยาว

๕.๗.๒ เป้าหมายยุทธศาสตร์

๕.๗.๒.๑ ทุกหมู่บ้าน/ชุมชนมีความเข้มแข็งเอาชนะปัญหายาเสพติดและมีกลไกในการเฝ้าระวังปัญหา (๘๑,๙๐๙ หมู่บ้าน/ชุมชน)

๕.๗.๒.๒ หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งพัฒนาสู่กองทุนแม่ของแผ่นดิน พัฒนาเป็นศูนย์เรียนรู้กองทุนแม่ของแผ่นดิน บูรณาการสู่เศรษฐกิจพอเพียง

๕.๗.๓ กลยุทธ์

๕.๗.๓.๑ ดำเนินการตามยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา

๕.๗.๓.๒ ระเบิดมาจากข้างใน

๕.๗.๓.๓ ทำให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา

๕.๗.๓.๔ เชื่อมบน ประสานล่าง

๕.๗.๔ แนวทาง

๕.๗.๔.๑ แนวทางการสร้างกระบวนการและศักยภาพการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๑) ศึกษาชุมชน วิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น สังเคราะห์ปัญหา ความต้องการ ผลกระทบ และนำข้อมูลมากำหนดเป็นแนวทางการปรับปรุงแก้ไขพัฒนา

๒) คัดเลือกผู้นำที่มีความสามารถ มีความพร้อมที่จะทำงานเพื่อส่วนรวม ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นำทางการและผู้นำตามธรรมชาติ

๓) ให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการออกแบบการแก้ไขปัญหายาเสพติดร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคที่เกี่ยวข้อง

๔) เสริมสร้างทุนทางสังคมมาใช้ประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ทั้งที่เป็นระบบคุณค่า ความเชื่อ อุดมการณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน ปราชญ์ชาวบ้าน กระบวนการเรียนรู้ที่ชุมชนสั่งสมและสร้างสรรค์

๕) เพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาชุมชนของตนเองโดยยกระดับความรู้และพัฒนาศักยภาพผู้นำทางการและผู้นำธรรมชาติเพื่อเตรียมความพร้อมในการมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับพื้นที่

๖) กระตุ้นให้เกิดจิตอาสาเพื่อเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด การอุทิศตนเป็นอาสาสมัครในรูปแบบต่างๆ

๗) ล้อมวงคุยกัน แบ่งปันประสบการณ์ สร้างบรรยากาศในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

๘) ใช้กลไกท้องที่ทั้งกำนันผู้ใหญ่บ้านเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของภาครัฐในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้กับประชาชนในพื้นที่

๙) ใช้กลไกคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๑๐) หน่วยงานภาครัฐเป็นผู้สนับสนุนกระบวนการขับเคลื่อนงานภาคประชาชนในระดับพื้นที่

๕.๗.๔.๒ แนวทางการสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนในการควบคุมปัญหายาเสพติดระดับพื้นที่ในระยะยาว

๑) สร้างครอบครัวเข้มแข็ง

(๑) สำรวจข้อมูลครอบครัว จำแนกประเภทครอบครัวเพื่อกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน และกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหายาเสพติด

(๒) สร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสมาชิกครอบครัวทั้งบทบาทสามีภรรยา บทบาทพ่อแม่ และบทบาทลูก

(๓) ส่งเสริมสนับสนุนให้ครอบครัวทำหน้าที่หล่อหลอมกลมเกลียวทางสังคม (Socialization) ให้แก่สมาชิกในครอบครัว ถ่ายทอดค่านิยม วัฒนธรรม ปณิธานจริยธรรม คุณธรรม และแบบแผนการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง

(๔) อบรมเลี้ยงดูเด็กให้มีพัฒนาการสมดุรอบตัวและเหมาะสมตามวัย มีวินัยในตนเอง เป็นผู้มีความดี จริยธรรม มีทักษะชีวิต

(๕) ให้ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนเป็นกลไกหลักในการสร้างครอบครัวเข้มแข็ง

(๖) จัดเตรียมความพร้อมก่อนสร้างครอบครัว สร้างครอบครัวจากความรักเพื่อเป็น ภูมิคุ้มกัน รั้วครอบครัว ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาที่จำเป็นแก่ครอบครัว

(๗) สนับสนุนให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาความรับผิดชอบของคนในครอบครัว และชุมชน จัดบริการรับเลี้ยงและพัฒนาเด็กในหน่วยงาน สถานประกอบการ และศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน

(๘) จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาครอบครัวและชีวิตครอบครัว ครอบครัวอยู่พร้อมหน้ากัน สร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจของครอบครัวบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง ครอบครัวพึ่งพาตนเองได้

(๙) สร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ครอบครัว สร้างหลักประกันความมั่นคงทางสังคมแก่ครอบครัว สร้างความมั่นคงของครอบครัว สนับสนุนคุณภาพชีวิตของครอบครัว เสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง

(๑๐) สร้างครอบครัวเข้มแข็ง หาครอบครัวต้นแบบเพื่อเชิดชูเกียรติ เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ชุมชนและสังคม

๒) สร้างสถานศึกษาเข้มแข็ง

(๑) ให้มีการศึกษาและพัฒนาการตามวัย

(๒) ปลูกฝังลักษณะนิสัยอันพึงประสงค์ของคนดี รู้จักหน้าที่ ความรับผิดชอบ การมีพฤติกรรมที่ดีงาม

(๓) สร้างความภาคภูมิใจในตนเองของเด็กและเยาวชน

(๔) สร้างความตระหนักถึงผลกระทบของปัญหาเสพติดที่มีต่อตนเอง ผู้อื่น ชุมชน และสังคม และมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

(๕) มีทักษะในการปฏิเสธต่อพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการดำรงชีวิต รู้วิธีป้องกันตนเองจากภัยยาเสพติด

(๖) สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับเด็กและเยาวชนได้อย่างยั่งยืน

(๗) จัดทำข้อมูลและประวัติของเด็กกลุ่มเสี่ยง กลุ่มเสพ กลุ่มค้า พ่อแม่ผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๘) สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง ครอบครัว และชุมชนเพื่อจูงใจให้ผู้เสพเข้ารับการบำบัดรักษา

(๙) มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน

(๑๐) สร้างสถานศึกษาเข้มแข็ง สร้างสถานศึกษาปลอดยาเสพติด

๓) สร้างสถานประกอบการเข้มแข็ง

(๑) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษพิษภัยของยาเสพติดในกลุ่มผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ใช้แรงงาน

(๒) สร้างความตระหนักของผู้ประกอบการในการป้องกันยาเสพติดร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ไม่ปล่อยปละละเลยให้มีการใช้ยาเสพติดหรือค้ายาเสพติดในสถานประกอบการ

(๓) ส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชนและองค์กรพัฒนาเอกชนให้บริจาคทุนเพื่อสังคม และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

(๔) เร่งรัดทบทวนการบังคับใช้กฎหมายในสถานประกอบการ ตรวจสอบสภาพปัญหา ตรวจหาสารเสพติดอย่างต่อเนื่อง

(๕) สร้างกลไกในการป้องกันยาเสพติดระหว่างสถานประกอบการ

(๖) กำหนดมาตรการลงโทษผู้ประกอบการที่ไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๗) จัดระบบสวัสดิการให้เพียงพอเพื่อลดแรงจูงใจในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๘) สร้างสถานประกอบการเข้มแข็ง ยกย่องชมเชยสถานประกอบการเข้มแข็ง

๔) เสริมสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง

(๑) นำข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ข้อมูลพื้นฐานชุมชน และข้อมูลวิจัยชุมชนมาใช้ประโยชน์ในกระบวนการสร้างชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติด

(๒) วิเคราะห์สถานะหมู่บ้านชุมชน จำแนกพื้นที่เป้าหมายเป็นหมู่บ้านชุมชนที่ไม่มีปัญหายาเสพติด หมู่บ้านชุมชนที่มีปัญหายาเสพติดเบาบาง หมู่บ้านชุมชนที่มีปัญหายาเสพติดปานกลาง และหมู่บ้านชุมชนที่มีปัญหายาเสพติดรุนแรง ทั้งพื้นที่ในชุมชนเมือง ชุมชนชนบท และชุมชนชายแดน

(๓) นำนโยบายและยุทธศาสตร์ไปกำหนดเป็นระเบียบวาระของพื้นที่ เป็นวาระของประชาชน มีการประกาศเจตนารมณ์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การกล่าวปฏิญาณว่าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

(๔) ใช้ชุมชนเป็นฐานในการดำเนินงาน ทำให้ชุมชนเข้าใจปัญหา ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบแก้ไขปัญหายาโดยคนในชุมชน ชุมชนจัดการตนเอง

(๕) บูรณาการประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกิจด้านยาเสพติดตามสภาพปัญหาในพื้นที่และความต้องการของประชาชน โดยจัดทำกรอบ ขอบเขต และรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อร่วมกันดำเนินงาน หรือถ่ายโอนงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ

(๖) ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคีและเครือข่ายมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งและกองทุนแม่ของแผ่นดิน

(๗) จัดตั้งอาสาสมัครเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน จัดอาสาสมัครภาคประชาชนเพื่อป้องกันและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในกลุ่มเสี่ยง รวมทั้งการบูรณาการประสานความร่วมมือกับอาสาสมัครในรูปแบบต่างๆ ด้วย อย่างเช่น ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.)

(๘) พัฒนาหมู่บ้านชุมชนไปสู่หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติด หมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน หมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน ศูนย์เรียนรู้กองทุนแม่ของแผ่นดิน บูรณาการสู่เศรษฐกิจพอเพียง

(๙) พัฒนาและบูรณาการกลไกทั้งระดับอำนวยการและปฏิบัติในการเสริมสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งและกองทุนแม่ของแผ่นดิน

(๑๐) ส่งเสริมห้องความรู้มาใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแนวทางการปฏิบัติ

๕) สร้างภาคประชาชนเข้มแข็ง

(๑) สร้างจิตสำนึกความเป็นพลเมือง (Civic consciousness) และจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อชุมชน (Public consciousness) สร้างสำนึกชุมชนเพื่อให้ลุกขึ้นมาจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนเอง

(๒) สนับสนุนการรวมกลุ่มของชุมชนในแต่ละพื้นที่ด้วยความสมัครใจ สนับสนุนองค์กรภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนและท้องถิ่น

(๓) จัดทำแผนพัฒนาชุมชนแบบบูรณาการ ให้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบต่อในทุกพื้นที่

(๔) จัดเวทีประชาคมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีพลังในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน

(๕) จัดทำข้อบัญญัติของชุมชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้น

(๖) สนับสนุนแหล่งเงินทุนสำหรับการพัฒนาชุมชนเพื่อการบริหารจัดการตนเองของชุมชนและประชาชนในท้องถิ่น

(๗) พัฒนากระบวนการเรียนรู้และเครือข่ายเรียนรู้ของชุมชน ขยายเครือข่ายการเรียนรู้

(๘) สนับสนุนการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การเรียนรู้ของคนในชุมชนเดียวกันและระหว่างชุมชน

(๙) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๑๐) จัดตั้งองค์กรประชาชนเพื่อส่งเสริมสนับสนุนบทบาทและการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด บริหารจัดการกลไกองค์กรและกลไกภาคประชาชน

๕.๗.๕ ตัวชี้วัด

๕.๗.๕.๑ สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติด

๕.๗.๕.๒ สัดส่วนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติดมีคุณภาพชีวิตที่ดีเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

๕.๗.๖ หน่วยงานรับผิดชอบ

๕.๗.๖.๑ หน่วยงานหลัก

กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กรมการพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)

กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน)

กระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน)

๕.๗.๖.๒ หน่วยงานสนับสนุน

กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส. กรมคุมประพฤติ)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กระทรวงวัฒนธรรม (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กรมการศาสนา)

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

กรุงเทพมหานคร

ภาคเอกชน

ภาคประชาสังคม

สื่อสารมวลชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การมีส่วนร่วมภาคประชาชน

วัตถุประสงค์

เพื่อบริหารจัดการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการ และสังคมไทยปลอดภัยจากยาเสพติด และสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนในระยะยาว

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. สร้างกระบวนการและศักยภาพการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด
๒. สร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนในการควบคุม ปัญหา ยาเสพติดระดับพื้นที่ในระยะยาว

กลยุทธ์

๑. ดำเนินการตามยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา
๒. ระเบิดมาจากข้างใน
๓. ทำให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา
๔. เชื่อมบน ประสานล่าง

เป้าหมายยุทธศาสตร์

๑. ทุกหมู่บ้าน/ชุมชนมีความเข้มแข็งเอาชนะปัญหา ยาเสพติด และมีกลไกในการเฝ้าระวังปัญหา (๘๑,๙๐๙ หมู่บ้าน/ชุมชน)
๒. หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งพัฒนาสู่กองทุนแม่ของแผ่นดิน พัฒนาเป็นศูนย์เรียนรู้กองทุนแม่ของแผ่นดิน บูรณาการสู่เศรษฐกิจพอเพียง

แนวทาง

๑. สร้างกระบวนการและศักยภาพการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด
๒. สร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนในการควบคุมปัญหา ยาเสพติด ระดับพื้นที่ในระยะยาว

ตัวชี้วัด

๑. สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติด
๒. สัดส่วนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติดมีคุณภาพชีวิตที่ดีเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

๕.๘ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ

วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และเอกภาพการบริหารจัดการเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๕.๘.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ จัดโครงสร้างการบริหารจัดการที่มีความเหมาะสม ลดความซ้ำซ้อน และสามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ บูรณาการประสานเชื่อมโยงระหว่างแผนแม่บทแผนยุทธศาสตร์ด้านยาเสพติดกับทุกแผนที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับชาติถึงระดับท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบข้อมูลยาเสพติดทุกระบบให้มีความเชื่อมโยงและสนับสนุนการบริหารจัดการเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบอำนาจการและระบบสนับสนุนที่มีเอกภาพ

๕.๘.๒ เป้าหมายยุทธศาสตร์

๕.๘.๒.๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรทุกระดับให้เกิดประสิทธิภาพและมีเอกภาพในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

๕.๘.๒.๒ พัฒนาระบบแผนงานและงบประมาณให้มีความเชื่อมโยงกันทุกระบบ และบูรณาการงบประมาณจากทุกแหล่ง

๕.๘.๒.๓ พัฒนาระบบข้อมูลและการเฝ้าระวังปัญหาเสพติดให้สามารถบ่งชี้สถานการณ์ปัญหา ยาเสพติด ติดตามเฝ้าระวังสถานการณ์ปัญหาเสพติด และนำไปสู่การใช้ประโยชน์ในการกำหนดมาตรการและเป้าหมายการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๘.๒.๔ พัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อเตรียมคนสำหรับอนาคต และสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขันไปสู่ขีดความสามารถในระดับที่เป็นสากล

๕.๘.๒.๕ พัฒนาระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผล

๕.๘.๒.๖ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านยาเสพติดเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๘.๒.๗ พัฒนาการวิจัยและพัฒนา วิชาการ และองค์ความรู้ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด

๕.๘.๒.๘ พัฒนาการปฏิบัติการจิตวิทยาและประชาสัมพันธ์เชิงรุก

๕.๘.๓ กลยุทธ์

๕.๘.๓.๑ จัดทำโครงสร้างนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านยาเสพติดเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาในระยะยาว

๕.๘.๓.๒ กำหนดบทบาทภารกิจและจัดระบบความสัมพันธ์ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น รวมทั้งภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชนให้เป็นไปอย่างเหมาะสม

๕.๘.๓.๓ ใช้แผนยุทธศาสตร์เป็นกรอบแนวทางในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๕.๘.๓.๔ จัดทำตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Joint KPI)

๕.๘.๔ แนวทาง

๕.๘.๔.๑ แนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กร

๑) ประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อค้นหาโอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threat) ที่หน่วยงานเผชิญอยู่ และประเมินสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงานเพื่อค้นหาจุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weakness) ที่มีอยู่ เพื่อพัฒนากลยุทธ์การดำเนินงาน กลยุทธ์องค์กร และพัฒนานโยบายการบริหารจัดการ นโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒) วางตำแหน่งที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดของแต่ละหน่วยงาน

๓) จัดรูปองค์กรในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบคณะกรรมการ (Committee) อนุกรรมการ (Sub-committee) คณะทำงาน (Working group) รวมทั้งชุดเฉพาะกิจ (Task force team) ให้มีความเหมาะสม มีประสิทธิภาพ และเกิดเอกภาพทั้งในด้านการกำหนดนโยบาย (Policy making) และการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (Policy implementation)

๔) จัดโครงสร้างกลไกในระดับประเทศ ภาค และจังหวัดให้มีความเชื่อมโยงกัน โดยการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.๒๕๑๙ เรื่ององค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ส. และกำหนดให้มีศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับชาติ และจังหวัด โดยเป็นองค์กรอำนวยการเฉพาะที่มีโครงสร้างชัดเจนด้านยาเสพติดในระดับจังหวัด

๕) ปรับปรุงการจัดโครงสร้างหน่วยงานให้มีลักษณะพลวัต ยืดหยุ่น และอ่อนตัว มีระบบการทำงานลักษณะแบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในหน่วยเดียว

๖) สร้างและพัฒนาหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐ-เอกชน (Public-Private Partnership) จัดทำข้อตกลงมอบหมายภารกิจให้หน่วยงานอื่นทำแทน ทำข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน ทำสัญญาร่วมเป็นภาคีหุ้นส่วนบริหารภารกิจร่วมกัน

๗) สร้างและพัฒนาองค์กรแห่งการประสานความร่วมมือในการแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งในระหว่างองค์กร และประชาคมระหว่างประเทศ

๘) พัฒนาระบบและกลไกให้มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปรับปรุงรูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๙) พัฒนาระบบการประสานงานและระบบสนับสนุนการดำเนินงานให้เกิดความชัดเจน เป็นเอกภาพ และมีความเชื่อมโยงระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

๑๐) บริหารจัดการและกำกับดูแลเรื่องสิทธิประโยชน์และขวัญกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น พิจารณำาเน้นจความชอบประจำปีกรณีพิเศษให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด ระบบเงินสนับสนุนเงินรางวัลคดียาเสพติด สิทธิกำลังพล สวัสดิการ การสงเคราะห์ช่วยเหลือ

๕.๘.๔.๒ แนวทางการพัฒนาระบบแผนงานและงบประมาณ

๑) ให้สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำแผนปฏิบัติการและแผนงบประมาณในเชิงบูรณาการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒) พัฒนาระบบการจัดทำแผนแบบมีส่วนร่วมตั้งแต่ระดับจังหวัดถึงระดับชาติ โดยมีจังหวัดเป็นศูนย์กลางการจัดทำแผนปฏิบัติการและการจัดทำงบประมาณที่สอดคล้องกับวงเงินงบประมาณในแต่ละแห่ง

๓) ปรับแผนปฏิบัติการและแผนงบประมาณให้ยืดหยุ่นสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

๔) พัฒนาระบบโปรแกรมแผนและงบประมาณให้สามารถติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ และประเมินประสิทธิภาพของงบประมาณที่ดำเนินงานกับผลที่ได้รับ

๕) พัฒนาระบบการจัดทำแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้มีความเชื่อมโยงกับการจัดทำแผนท้องถิ่น และแผนพัฒนาจังหวัด

๖) แสวงหาและบูรณาการงบประมาณเพื่อสนับสนุนกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดรองรับแผนปฏิบัติการยาเสพติดอาเซียน

๗) กำหนดแนวทางในการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านยาเสพติดให้แก่หน่วยงานต่างๆ ในระยะยาว

๘) กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินงานโครงการที่มีความสำคัญสูง

๙) รู้จักใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งเน้นการแสวงหาทรัพยากรภายนอก

๑๐) ให้มีการศึกษาวิเคราะห์และพัฒนากฎหมายลำดับรองเพื่อรองรับการบูรณาการงบประมาณด้านยาเสพติดโดยเฉพาะ อย่างเช่น การออกเป็นพระราชบัญญัติ

๕.๘.๔.๓ แนวทางการพัฒนาระบบข้อมูลและการเฝ้าระวังปัญหาเสพติด

๑) พัฒนาระบบข้อมูลปฏิบัติการยาเสพติด (War Room) ทุกระดับทั้งในส่วนกลาง ภาค และจังหวัดให้สามารถติดตาม เฝ้าระวัง และนำไปใช้ในการดำเนินงานได้อย่างทันการณ์

๒) พัฒนาระบบเฝ้าระวังเพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์/แนวโน้มการแพร่ระบาดของยาเสพติด

- ๓) พัฒนาระบบวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ยาเสพติดในระดับภูมิภาคอาเซียน ประเทศภาค และจังหวัด
 - ๔) สำนวจตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง
 - ๕) ประเมินสถานการณ์ยาเสพติดในระดับหมู่บ้านชุมชนทั่วประเทศเพื่อติดตามความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ปัญหาเสพติดในแต่ละห้วงเวลาว่าเป็นอย่างไร อะไรเป็นปัจจัยทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
 - ๖) วิเคราะห์จำแนกระดับความรุนแรงของปัญหาเสพติดแต่ละห้วงเวลา
 - ๗) จัดทำฐานข้อมูลด้านยาเสพติดของแต่ละพื้นที่เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการควบคุมสถานการณ์และจัดระบบการเฝ้าระวัง
 - ๘) ร่วมกันวิเคราะห์ ค้นหาสาเหตุ เจื้อนไขของปัญหาในแต่ละพื้นที่
 - ๙) สร้างเครือข่ายระบบเตือนภัยยาเสพติด (Safety nets)
 - ๑๐) จัดทำฐานข้อมูลยาเสพติด (Data bank)
- ๕.๘.๔.๔ แนวทางการพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- ๑) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อตึงขีดความสามารถของแต่ละบุคคลออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
 - ๒) พัฒนาความพร้อมของบุคลากรเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
 - ๓) พัฒนาศักยภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
 - ๔) พัฒนาศักยภาพด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและการเป็นมืออาชีพด้านยาเสพติด
 - ๕) จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดทั้งภายในสำนักงาน ป.ป.ส. และภายนอก
 - ๖) จัดให้มีการสรุปทเรียน องค์ความรู้ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด และเผยแพร่ให้ผู้ปฏิบัติได้รับทราบ
 - ๗) เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้เพื่อต่อสู้กับปัญหาเสพติด
- ๕.๘.๔.๕ แนวทางการพัฒนาระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผล
- ๑) ให้มีกลไกการกำกับติดตามประเมินผลในระดับภาค ทำหน้าที่ในการนิเทศ ตรวจสอบติดตาม ให้คำปรึกษาแนะนำการดำเนินงานในพื้นที่ โดยมีสถาบันวิชาการในพื้นที่/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการประเมิน และสำนักงาน ป.ป.ส.ภาค เป็นฝ่ายเลขานุการ

๒) จัดให้มีการประเมินผลในเชิงคุณภาพที่ชี้ผลลัพธ์ผลกระทบของแผนต่อการแก้ไขปัญหาทั้งระดับภาพรวม ระดับยุทธศาสตร์ และระดับพื้นที่ และนำผลการประเมินไปใช้ประกอบการจัดทำ/ปรับแผนปฏิบัติการ

๓) พัฒนาระบบรายงานผลการดำเนินงานทุกระบบให้สอดคล้องกัน โดยเน้นระบบ NISPA , POLIS , บสต. ฯลฯ

๔) พัฒนาระบบการประเมินผล โดยจัดระบบการประเมินศักยภาพจังหวัดในการบริหารจัดการเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่พิจารณาในภาพรวมทั้งด้านสภาพปัญหา ศักยภาพการบริหารจัดการ ผลการดำเนินงาน ตัวชี้วัด

๕) จัดลำดับผลการดำเนินงานยาเสพติดในระดับจังหวัดและอำเภอสำคัญ (Ranking) เพื่อใช้ประโยชน์ในการกำกับและเร่งรัดการดำเนินงานควบคู่กับการรายงานเชิงคุณภาพ

๖) ประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขนโยบาย (Policy revision) การให้ข้อเสนอต่อผู้กำหนดนโยบาย

๕.๗.๔.๖ แนวทางการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

๑) บูรณาการการบริหารองค์กรและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ทั้งทางด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านคอมพิวเตอร์ และด้านสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินงาน สร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันให้แก่องค์กร

๒) พัฒนาโครงข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เชื่อมโยงเทคโนโลยีเข้าด้วยกันเพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ประโยชน์ร่วมกัน

๓) ปรับปรุงฐานข้อมูลที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ทันสมัย และพร้อมที่จะใช้งานได้ตลอดเวลา

๔) พัฒนาระบบการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดทำเป็นสารสนเทศที่เข้าใจง่าย และสามารถเข้าถึงได้ง่าย

๕) พัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการเฝ้าระวังปัญหาเสพติดในประเทศและระหว่างประเทศ

๖) พัฒนาระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อใช้วิเคราะห์เป้าหมายการดำเนินงาน วิเคราะห์สังเคราะห์ และนำเสนอผลการดำเนินงาน

๗) สร้างศูนย์กลางเครือข่ายข้อมูลด้านยาเสพติดในทุกมิติของปัญหา เพื่อให้เกิดมาตรการแบบผสมผสานและการทำงานแบบครบวงจร

๘) พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

๙) เสริมสร้างความปลอดภัยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พัฒนาระบบป้องกันการโจมตีระบบสารสนเทศ

๑๐) พัฒนาขีดความสามารถในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของอำเภอทั่วประเทศจนครบทุกอำเภอในช่วง ๕ ปี

๕.๘.๔.๗ แนวทางการพัฒนาการวิจัยและพัฒนา วิชาการ และองค์ความรู้ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๑) ศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อสภาพปัญหายาเสพติด วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาในลักษณะพหุปัจจัย ศึกษาปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบปัญหายาเสพติดทั้งด้านตัวคน ตัวยา และสภาพแวดล้อม ศึกษาความสัมพันธ์ของปัญหายาเสพติดกับปัญหาอื่น ๆ

๒) ติดตามพัฒนาการของปัญหายาเสพติดที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลาโดยครอบคลุมทั้งพื้นที่ กลุ่มเป้าหมาย และตัวยาเสพติด พัฒนางค์ความรู้ด้านระบาดวิทยา

๓) ศึกษาวิเคราะห์ประมาณการขนาดของปัญหายาเสพติด (Problem size)

๔) มองภาพสถานการณ์ปัญหายาเสพติดที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วยการวิจัยเชิงอนาคต (Future research)

๕) ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดของนานาชาติเพื่อนำมาสังเคราะห์และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับประเทศไทย

๖) พัฒนานวัตกรรมเชิงนโยบายที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม (Policy innovation)

๗) วิเคราะห์สังเคราะห์ผลการศึกษาวิจัยมาใช้ประโยชน์ (Meta analysis)

๘) เผยแพร่ข้อมูลองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาโยบายแก่สาธารณชนและผู้มีส่วนได้เสีย (Policy advocacy)

๙) ศึกษาวิจัยผลตอบแทนต่อการลงทุน (Return of investment)

๑๐) จัดการองค์ความรู้ (Knowledge management) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๑๑) พัฒนาเครือข่ายวิชาการด้านยาเสพติด

๕.๘.๔.๘ แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติการจิตวิทยาและประชาสัมพันธ์เชิงรุก

๑) สร้างกระแสสังคม โดยใช้กระบวนการสร้างกระแสสังคมให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด สร้างความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมของประชาชน สร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สร้างความเชื่อมั่นเชื่อมั่นว่าประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยใช้สื่อที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

๒) ประชาสัมพันธ์เชิงรุก โดยวางแผนการประชาสัมพันธ์ทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ทำให้ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสาธารณะ (Public problem) ทำให้สังคมเห็นว่ามีหน้าที่ที่จะต้องกำหนดนโยบายเพื่อจัดการกับปัญหาการลักลอบค้ายาเสพติดอย่างจริงจัง ประชาสัมพันธ์โทษทางกฎหมายเพื่อ

สร้างความตระหนักและความยั้งคิดในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในการประชาสัมพันธ์ โดยใช้สื่อรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลาย

๓) ปฏิบัติการจิตวิทยาเชิงรุก โดยสร้างความรู้สึกรู้สีกต่อต้านอาชญากรรมด้านยาเสพติดในหมู่ประชาชนให้มากยิ่งขึ้น ปฏิบัติการจิตวิทยาเชิงรุกต่อต่างประเทศทั้งประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทาง สะท้อนการดำเนินงานที่คุ้มครองสิทธิประชาชน ประชาสัมพันธ์ถึงโทษบทลงโทษให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้ทราบเพื่อป้องปรามการลักลอบลำเลียงยาเสพติดเข้าประเทศ โดยใช้สื่อในรูปแบบง่ายต่อความเข้าใจ เนื้อหาตรงประเด็น และดำเนินการซ้ำๆ

๕.๘.๔.๙ แนวทางการดำเนินงานจังหวัดนำร่องที่จัดทำแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒

๑) นอกจากแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ ในระดับประเทศแล้ว ยังได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในระดับภาคและระดับ จังหวัดให้เชื่อมโยง ประสานสอดคล้อง และรองรับกันด้วย โดยมี ๑๐ จังหวัดนำร่องประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร (เขตลาดพร้าว) สมุทรปราการ สระแก้ว ยโสธร มุกดาหาร เชียงราย พิชญ์โลก นครปฐม นครศรีธรรมราช และสตูล

๒) ให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดนำร่องที่จัดทำแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ เร่งรัดกระบวนการบูรณาการแผนและงบประมาณเพื่อให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์ และนำไปขยายผลในโอกาสต่อไป

๓) จัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดของแต่ละพื้นที่

๔) จัดสรรงบประมาณสมทบให้แก่จังหวัดนำร่อง (Matching Fund)

๕.๘.๕ ตัวชี้วัด

๕.๘.๕.๑ มีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการที่เหมาะสม ลดความซ้ำซ้อนทั้งในด้านกลไก และการบรรจุเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานที่ชัดเจน

๕.๘.๕.๒ มีระบบข้อมูลยาเสพติดที่สามารถชี้สถานการณ์ปัญหา ยาเสพติด และนำไปสู่การกำหนดมาตรการแก้ไข ปัญหา

๕.๘.๕.๓ มีการบูรณาการแผนงานงบประมาณด้านยาเสพติดของทุกหน่วยงานและทุกแหล่งงบประมาณ และเชื่อมโยงกับการจัดทำแผนท้องถิ่น และแผนพัฒนาจังหวัด

๕.๘.๕.๔ การใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปตามแผนและตามอัตรการเบิกจ่ายในแต่ละไตรมาส

๕.๘.๕.๕ มีระบบการกำกับ ติดตาม การรายงานผลการดำเนินงานตามช่องทางได้ตรงตามระยะเวลาที่กำหนด

๕.๘.๕.๖ มีการจัดทำ Best Practice และนำไปสู่การสรุปทบทเรียนและองค์ความรู้รวมในระดับภาคและประเทศเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนางานคุณภาพ

๕.๘.๕.๗ มีการบริหารการกำกับ ติดตาม โดยศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจฯ ในแต่ละไตรมาส เพื่อพิจารณากระบวนการขับเคลื่อน หรือความเปี่ยงเบนของการปฏิบัติ และสามารถให้ข้อเสนอแนะแนวทางต่างๆ เพื่อการปรับปรุงการปฏิบัติได้

๕.๘.๖ หน่วยงานรับผิดชอบ

๕.๘.๖.๑ หน่วยงานหลัก

กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน ป.ป.ส.)

กระทรวงกลาโหม (สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม)

กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

กระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข)

สำนักนายกรัฐมนตรี (กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร)

๕.๘.๖.๒ หน่วยงานสนับสนุน

กระทรวงยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมราชทัณฑ์)

กระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง กรมการพัฒนาชุมชน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมโยธาธิการและผังเมือง)

กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)

กระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน)

กระทรวงวัฒนธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง)

กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง)

สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณ)

กระทรวงคมนาคม (กรมการขนส่งทางบก)

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และเอกภาพการบริหารจัดการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสถียร

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. จัดโครงสร้างการบริหารจัดการที่มีความเหมาะสม ลดความซ้ำซ้อน และสามารถแก้ไขปัญหาเสถียรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. บูรณาการประสานเชื่อมโยงระหว่างแผนแม่บทแผนยุทธศาสตร์ด้านเสถียรกับทุกแผนที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับชาติถึงระดับท้องถิ่น
๓. พัฒนาระบบข้อมูลเสถียรทุกระบบให้มีความเชื่อมโยงและสนับสนุนการบริหารจัดการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสถียรอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. พัฒนาระบบอำนาจการและระบบสนับสนุนที่มีเอกภาพ

กลยุทธ์

๑. จัดทำโครงสร้างนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านเสถียรเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาในระยะยาว
๒. กำหนดบทบาทภารกิจการจัดระบบความสัมพันธ์ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น รวมทั้งภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชนให้เป็นไปอย่างเหมาะสม
๓. ใช้แผนยุทธศาสตร์เป็นกรอบแนวทางในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสถียร
๔. จัดทำตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เป้าหมายยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรทุกระดับให้เกิดประสิทธิภาพ และมีเอกภาพในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ
๒. พัฒนาระบบแผนงานและงบประมาณให้มีความเชื่อมโยงกันทุกระบบ และบูรณาการงบประมาณจากทุกแหล่ง
๓. พัฒนาระบบข้อมูลและการเฝ้าระวังปัญหาเสถียรให้สามารถบ่งชี้สถานการณ์ปัญหาเสถียร ติดตามเฝ้าระวังสถานการณ์ปัญหาเสถียร และนำไปสู่การใช้ประโยชน์ในการกำหนดมาตรการและเป้าหมายการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสถียรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. พัฒนาศักยภาพด้านการป้องกันและปราบปรามเสถียร เพื่อเตรียมคนสำหรับอนาคตและสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขันไปสู่ขีดความสามารถในระดับที่เป็นสากล
๕. พัฒนาระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผล
๖. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านเสถียรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสถียรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๗. พัฒนาการวิจัยและพัฒนา วิชาการและองค์ความรู้ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา เสถียร
๘. พัฒนาการปฏิบัติการจิตวิทยาและประชาสัมพันธ์เชิงรุก

แนวทาง

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กร
๒. พัฒนาระบบแผนงานและงบประมาณ
๓. พัฒนาระบบข้อมูลและเฝ้าระวังเสถียร
๔. พัฒนาศักยภาพด้านการป้องกันและปราบปรามเสถียร
๕. พัฒนาระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผล
๖. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสถียร
๗. พัฒนาการวิจัยและพัฒนา วิชาการ และองค์ความรู้ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสถียร
๘. พัฒนาการปฏิบัติการจิตวิทยาและประชาสัมพันธ์เชิงรุก

ตัวชี้วัด

๑. มีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการที่เหมาะสม ลดความซ้ำซ้อนทั้งในด้านกลไกและการบรรจุเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานที่ชัดเจน
๒. มีระบบข้อมูลเสถียรที่สามารถชี้สถานการณ์ปัญหาเสถียร และนำไปสู่การกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหา
๓. มีการบูรณาการแผนงานงบประมาณด้านเสถียรของทุกหน่วยงานและทุกแหล่งงบประมาณ และเชื่อมโยงกับการจัดทำแผนท้องถิ่น และแผนพัฒนาจังหวัด
๔. การใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปตามแผนและตามอัตรากาเบิกจ่ายในแต่ละไตรมาส
๕. มีระบบการกำกับ ติดตาม การรายงานผลการดำเนินงานตามช่องทางได้ตรงตามระยะเวลาที่กำหนด
๖. มีการจัดทำ Best Practice และนำไปสู่การสรุปบทเรียนและองค์ความรู้รวมในระดับภาคและประเทศเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนางานคุณภาพ
๗. มีการบริหารการกำกับ ติดตาม โดยศูนย์อำนาจการเฉพาะกิจฯ ในแต่ละไตรมาส เพื่อพิจารณากระบวนการขับเคลื่อน หรือความเบี่ยงเบนของการปฏิบัติ และสามารถให้ข้อเสนอแนะแนวทางต่างๆ เพื่อการปรับปรุงการปฏิบัติได้

๖. การบริหารจัดการแผนสู่การปฏิบัติ

๖.๑ การสร้างความพร้อมในการผลักดันแผน

แนวทางในการบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๒ ไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์แต่ละด้าน เป้าประสงค์ พันธกิจ และวิสัยทัศน์ที่กำหนด มีขั้นตอน กระบวนการดำเนินงาน (Roadmap) ดังนี้

๖.๑.๑ ระยะเร่งด่วน

๑) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการระดับชาติเพื่อสร้างความเข้าใจในหลักการ แนวคิด และเจตนารมณ์ ของนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ รวมทั้งประสานผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีระบบแผนงานและโครงการ รองรับกับแผนยุทธศาสตร์นี้

๒) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับพื้นที่เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระของนโยบายและแผน ยุทธศาสตร์ การนำนโยบายไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของพื้นที่ รวมทั้งบูรณาการการดำเนินงาน ร่วมกันของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๓) จัดให้มีกลไกการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ในระดับประเทศและระดับพื้นที่ที่ชัดเจนเพื่อ ประสานผลักดันให้นโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดบรรลุผลในทาง ปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๔) จัดระบบอำนวยการเพื่อขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดเอกภาพ ประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพ รวมทั้งอำนวยการ สั่งการ ควบคุม เร่งรัด และติดตามความคืบหน้าของการ ดำเนินงานตามแผนอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง

๕) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานเพื่อให้การ แก้ไขปัญหาเสพติดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๖) ประชาสัมพันธ์แผนยุทธศาสตร์ให้สาธารณชนได้รับทราบและเห็นความสำคัญ

๖.๑.๒ ระยะกลาง

๑) ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและคณะอนุกรรมการแต่ละด้านแปลงแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๒) จัดระบบการรายงานที่ทันเหตุการณ์ สอดคล้องตามเป้าหมายและตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ของแผน ยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ

๓) ติดตามความคืบหน้าของการดำเนินงานทุกระยะ ประเมินผลสำเร็จและผลกระทบของการ ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

๔) ประสานผลักดันให้ภาคการเมืองนำยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไป ผสมผสานในการจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

๕) ประสานผลักดันความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์และแผนแม่บทที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณด้วย

๖) ประเมินผลการดำเนินงานในระยะครึ่งแผนเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติม และพัฒนาแผนในระยะต่อไป

๖.๑.๓ ระยะยาว

๑) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลังสิ้นสุดแผนยุทธศาสตร์ เพื่อเสนอคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และคณะรัฐมนตรี

๒) ร่วมกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในห้วงถัดไป

๖.๒ การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผน

๖.๒.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์คือ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตรความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม และยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยมีส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดได้แก่ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคมเกี่ยวกับการเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนให้สามารถจัดการปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ สนับสนุนการพัฒนาสื่อสร้างสรรค์ในการสร้างค่านิยมใหม่ ๆ ในสังคมไทย ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืนเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันหลักของสังคมทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา ให้มีบทบาทหลักในการหล่อหลอม บ่มเพาะเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม และคำนึงถึงประโยชน์ต่อส่วนรวม และยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยการสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และแพร่ระบาดของโรคภัย โดยพัฒนาศักยภาพและความพร้อมใน

การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดด้านการก่อการร้าย ปัญหายาเสพติด และการหลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ เพื่อลดผลกระทบจากการเปิดเสรีและสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

๖.๒.๒ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔ ประกอบด้วยนโยบายเสริมสร้างความมั่นคงที่เป็นแก่นหลักของชาติ และนโยบายความมั่นคงแห่งชาติทั่วไป โดยมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้แก่ นโยบายจัดระบบการบริหารจัดการชายแดนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงและกระชับความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการแก้ปัญหายาเสพติด นโยบายเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาระบบ กลไก และมาตรการที่เข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมข้ามชาติ นโยบายเสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันความมั่นคงภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปกป้องความมั่นคงของชาติจากภัยยาเสพติด นโยบายเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาและนำศักยภาพของกองทัพในยามปกติเข้ามาสนับสนุนภารกิจนอกเหนือจากสงคราม นโยบายพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสริมสร้างความร่วมมืออย่างเป็นเอกภาพในประชาคมข่าวกรองและหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งหน่วยงานข่าวกรองต่างประเทศ และมีเครือข่ายด้านข้อมูลข่าวสารกับภาคเอกชนและประชาชน และนโยบายเสริมสร้างดุลยภาพในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสนับสนุนให้ประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมมือกันอย่างเป็นรูปธรรมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอาชญากรรมรูปแบบใหม่

๖.๒.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์คือ ยุทธศาสตร์พัฒนากำลังเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและภูมิคุ้มกันของคน ชุมชน และพื้นที่เป้าหมายอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์การจัดระบบป้องกันเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคงในมิติวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการจัดการโดยสันติวิธี ยุทธศาสตร์พัฒนาฐานข้อมูลและองค์ความรู้ด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน และยุทธศาสตร์บริหารจัดการอย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ โดยมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้แก่ ยุทธศาสตร์พัฒนากำลังเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและภูมิคุ้มกันของคน ชุมชน และพื้นที่เป้าหมายอย่างยั่งยืนโดยการส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้สอดคล้องกับความต้องการของคนและชุมชนในพื้นที่ ยุทธศาสตร์การจัดระบบป้องกันเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดนโดยการจัดระเบียบชุมชนและเสริมสร้างระบบหมู่บ้านเข้มแข็งให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่จังหวัดชายแดน และยุทธศาสตร์เสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้านโดยเร่งรัดการแก้ไขปัญหายาในระดับพื้นที่กับประเทศรอบบ้าน

๖.๒.๔ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์คือ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นเลิศในการให้บริการประชาชน ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการให้มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย บุคลากรมีความเป็นมืออาชีพ ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ของภาครัฐให้เกิดประโยชน์สูงสุด ยุทธศาสตร์การวางระบบการบริหารงานราชการแบบบูรณาการ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ยุทธศาสตร์การยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน และการสร้างความพร้อมของระบบราชการไทยเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

๖.๒.๕ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ เป็นแผนที่มุ่งการพัฒนาจังหวัดแบบองค์รวมที่ครอบคลุมทุกมิติในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญเพื่อสร้างรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาส เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่เป็นตำแหน่งการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้แก่ ด้านเกษตร ด้านท่องเที่ยว ด้านการค้า การลงทุน การค้าชายแดน ด้านอุตสาหกรรม ด้านคมนาคม ด้านพลังงาน และอื่นๆ

๖.๓ การสร้างกลไกการขับเคลื่อน

๖.๓.๑ กลไกการขับเคลื่อนด้านยาเสพติด

๖.๓.๑.๑ ระดับนโยบาย มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เป็นกลไกระดับชาติในการกำหนดนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดประจำปีในระดับชาติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.๒๕๑๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๖.๓.๑.๒ ระดับอำนวยการนโยบายแผนยุทธศาสตร์ภาพรวม (Agenda) ให้มีศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นองค์กรอำนวยการ รับผิดชอบการอำนวยการ กำกับ ติดตามการนำนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ทุกด้านไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย รวมทั้งประเมินผลการดำเนินงานแก้ไขปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้อง ให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๒

๖.๓.๑.๓ กลไกระดับคณะกรรมการในแต่ละยุทธศาสตร์ เพื่ออำนวยการ กำกับ เร่งรัด และสนับสนุนการดำเนินงานด้านวิชาการ

คณะกรรมการที่มีความสำคัญมากต่อการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ ได้แก่ คณะอนุกรรมการบริหารแผนยุทธศาสตร์การควบคุมตัวยาและผู้ค้า ยาเสพติด คณะอนุกรรมการบริหารแผนยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ คณะอนุกรรมการบริหารแผนยุทธศาสตร์แก้ไขปัญหายาเสพติดผู้เสพยาเสพติด คณะอนุกรรมการบริหารแผนยุทธศาสตร์การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด คณะอนุกรรมการบริหารแผนยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม คณะอนุกรรมการบริหารแผนยุทธศาสตร์การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติด

คณะกรรมการบริหารแผนยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมภาคประชาชน คณะกรรมการบริหารแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ คณะกรรมการที่ปรึกษาการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมไปสู่การปฏิบัติ คณะกรรมการบริหารแผนงานและงบประมาณป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และคณะกรรมการกำกับติดตามผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

๖.๓.๑.๔ ระดับภารกิจ (Function) ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม กระทรวง กรม หน่วยงานรับผิดชอบการดำเนินงานตามภารกิจที่รับผิดชอบ โดยเน้นการบูรณาการแผนงบประมาณ และบูรณาการภายในหน่วยงานและระหว่างหน่วยงานให้เกิดเอกภาพ และมุ่งต่อการสนับสนุนการดำเนินงานระดับพื้นที่ รวมทั้งการกำกับติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัด

๖.๓.๑.๕ ระดับพื้นที่ (Area) กลไกหลักรับผิดชอบดำเนินงานในพื้นที่ ได้แก่

๑) ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมจังหวัดและกรุงเทพมหานคร โดยผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้รับผิดชอบการบูรณาการแผนงบประมาณ และอำนวยการกำกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบร่วมกับส่วนราชการ องค์กรภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอำเภอและเขต โดยนายอำเภอ/ผู้อำนวยการเขต เป็นผู้อำนวยการ ทำหน้าที่รับนโยบาย แนวทาง และแผนงานโครงการที่จังหวัด/กรุงเทพมหานครกำหนดไปประสานการปฏิบัติการร่วมกับส่วนราชการ องค์กรภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่

๓) องค์กรอำนวยการประสานพื้นที่เฉพาะ ที่สำคัญได้แก่ ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมจังหวัดชายแดนภาคเหนือ ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมจังหวัดชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมจังหวัดชายแดนภาคใต้

๖.๓.๒ กลไกการขับเคลื่อนที่เกี่ยวข้อง

๖.๓.๒.๑ กลไกความร่วมมือด้านความมั่นคง ได้แก่ คณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือไทย – ประเทศเพื่อนบ้าน (JC) คณะกรรมการระดับสูงไทย – เมียนมา, ไทย – มาเลเซีย คณะกรรมการชายแดนทั่วไป ไทย – ลาว, ไทย – มาเลเซีย, ไทย – กัมพูชา คณะกรรมการร่วมมือรักษาความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดน ไทย – กัมพูชา คณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาคไทย – พม่า, ไทย – กัมพูชา คณะกรรมการชายแดนส่วนท้องถิ่นไทย – พม่า คณะกรรมการร่วมมือรักษาความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดนระดับจังหวัด/แขวงชายแดน ไทย – ลาว คณะกรรมการประสานงานชายแดนท้องถิ่น (TBC)

๖.๓.๒.๒ กลไกการติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ ได้แก่ คณะกรรมการติดตามเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ

๖.๔ การติดตามและประเมินผล

๖.๔.๑ การกำกับติดตาม

- ๑) กำกับติดตามโดยคณะกรรมการกำกับติดตามผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (ภาพรวม)
 - ๒) กำกับติดตามโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ตรวจราชการกระทรวง ผู้ตรวจราชการกรม
 - ๓) กำกับติดตามโดยคณะกรรมการกำกับติดตามผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับจังหวัด
 - ๔) กำกับติดตามโดยคณะกรรมการกำกับติดตามผลการดำเนินงานของแต่ละด้าน
- ๖.๔.๒ การประเมินผล
- ๑) ประเมินผลภายในหน่วยงานควบคู่ไปกับประเมินผลจากสถาบันวิชาการภายนอก
 - ๒) ประเมินผลแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
 - ๓) ประเมินผลแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สถานการณ์ยาเสพติดในภาพรวมทั้งประเทศ
- ๔) ประเมินผลแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่โดยคณะกรรมการกำกับติดตามผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- “ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่โดยคณะกรรมการกำกับติดตามผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ๕) ประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ใช้แนวทางการประเมินผลการดำเนินงานยาเสพติดระดับจังหวัด (Ranking)
- ๖) ประเมินรายแผนยุทธศาสตร์และสถานการณ์ยาเสพติดในระดับจังหวัด

๖.๕ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

องค์ประกอบปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Key Success Factors) ได้แก่

- ๖.๕.๑ เจตจำนงค์ทางการเมืองที่รัฐบาลประกาศนโยบายแน่วชัดในการยกระดับการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เป็นวาระแห่งชาติ และมุ่งมั่นต่อเจตนารมณ์ในการเร่งรัดการดำเนินงานเพื่อลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติดจนไม่ส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนของประชาชนภายในระยะเวลา ๕ ปี
- ๖.๕.๒ การบูรณาการของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประสานผลักดันการแปลงนโยบายด้านยาเสพติดและแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนโดยเร็วที่สุด
- ๖.๕.๓ บันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด/ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดกับหัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัด นายอำเภอ รวมทั้งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรมในระดับพื้นที่ทั่วประเทศ

๖.๕.๔ การมีส่วนร่วมอย่างจริงจังและต่อเนื่องในการป้องกันและแก้ไขภัยพิบัติของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สื่อมวลชน ตลอดจนต่างประเทศ

๖.๕.๕ การจัดตั้งศูนย์อำนวยการร่วม การบริหารจัดการและการใช้ประโยชน์ห้อง War Room และการจัดระบบการอำนวยการเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ การสั่งการ การติดตามประเมินสถานการณ์ การเร่งรัดติดตามความคืบหน้าของการดำเนินงานทุกระยะ และการประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนด

ยุทธศาสตร์การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

สร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กและ
เยาวชนในสถานศึกษาต่อ
การรองรับสภาพปัญหา
ยาเสพติดในสังคม

สร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กและ
เยาวชนนอกสถานศึกษา

สร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน
ในผู้ใหญ่และวัยแรงงาน

ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาผู้เสพยาเสพติด

ผู้เสพยาเสพติดเข้าถึงบริการ
ที่มีคุณภาพและ
ประสิทธิภาพ

ได้รับการติดตามดูแลช่วยเหลือ
อย่างมีคุณภาพและมีคุณภาพ
ชีวิตที่ดีขึ้นเพื่อป้องกัน
การเสพติดซ้ำ

ครอบครัว ชุมชน
สังคมยอมรับและให้โอกาส
และมีส่วนร่วมในการบำบัดฟื้นฟู
และติดตามดูแลช่วยเหลือ

บริหารจัดการอย่างบูรณาการ
ทุกภาคส่วนที่มีประสิทธิภาพ
เอื้ออำนวยต่อการบำบัดฟื้นฟูโดยยึด
ผู้เสพยาเสพติดเป็นศูนย์กลาง

ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม

สร้างและพัฒนาระบบ
รองรับสนับสนุนการ
คืนคนดีให้สังคม

ยุทธศาสตร์การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด

ลดศักยภาพการผลิต
ยาเสพติดภายนอกประเทศ

เสริมศักยภาพการสกัดกั้น
ยาเสพติดในประเทศ

ทำลายศักยภาพของกลุ่ม
เครือข่ายการค้ายาเสพติด

ควบคุมพื้นที่ผลิตหรือ
ปลูกพืชเสพติดในประเทศ

บริหารจัดการการบังคับใช้
กฎหมายให้มีเอกภาพ
และประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ

รองรับการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียน

ควบคุมปัญหายาเสพติด
และรองรับพันธกรณี
ระหว่างประเทศ

ปราบปรามยาเสพติด
ระหว่างประเทศ

ป้องกันยาเสพติดและ
แก้ไขปัญหาผู้เสพยาเสพติด
ยาเสพติด

การพัฒนาทางเลือก

กฎหมายและ
กฎหมายระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อ
ควบคุม ป้องปราม
และป้องกันปัญหา
ยาเสพติด

บริหารจัดการสภาพแวดล้อมทั้ง
ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมให้
เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไข
ปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมภาคประชาชน

สร้างกระบวนการและศักยภาพ
การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายา
เสพติด

สร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืน
ในการควบคุมปัญหายาเสพติด
ระดับพื้นที่ในระยะยาว

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ

จัดโครงสร้างการบริหารจัดการที่มี
ความเหมาะสม ลดความซ้ำซ้อน
และสามารถแก้ไขปัญหาเสพติดได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

บูรณาการประสานเชื่อมโยงระหว่าง
แผนแม่บทแผนยุทธศาสตร์ด้าน
ยาเสพติดกับทุกแผนที่เกี่ยวข้อง
ตั้งแต่ระดับชาติถึงระดับท้องถิ่น

พัฒนาระบบข้อมูลยาเสพติดทุกระบบ
ให้มีความเชื่อมโยงและสนับสนุนการบริหาร
จัดการเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายา
เสพติดอย่างมีประสิทธิภาพ

พัฒนาระบบอำนาจการและ
ระบบสนับสนุนที่มีเอกภาพ

แผนภูมิโครงสร้างกลไกคณะกรรมการภายใต้คณะกรรมการ ป.ป.ส.

คณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)

คณะกรรมการบริหารแผนและงบประมาณ
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

คณะกรรมการกำกับติดตามผลการดำเนินงาน
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ
การแต่งตั้งเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

คณะกรรมการบริหารจัดการ
แก้ไขปัญหายาเสพติด

คณะกรรมการอำนวยการ
กองทุนแม่ของแผ่นดิน

คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์การป้องกัน
กลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์
การแก้ไขปัญหายาเสพติด

คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์การสร้าง
และพัฒนาระบบรองรับการคืนดีให้สังคม

คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์การควบคุม
ตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด

คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์
ความร่วมมือระหว่างประเทศ

คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์การสร้าง
สภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์
การมีส่วนร่วมภาคประชาชน

คณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์
การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ

คณะกรรมการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์
การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

แผนภูมิโครงสร้างกลไกการบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการ

คณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.)

ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ (ศอ.ปส.)

คณะอนุกรรมการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายยาเสพติด

ศอ.ปส. กระทรวง

ศอ.ปส. กท.

คณะอนุกรรมการพัฒนาระบบข้อมูล
ด้านการบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติด

ศอ.ปส. กรม

ศอ.ปส. ทบ.

คณะทำงานสกัดกั้นและปราบปรามยาเสพติด
ณ ท่าอากาศยานสากล

ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดจังหวัด (ศอ.ปส.จ.)

คณะกรรมการบริหารการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาเสพติดกรุงเทพมหานคร

ศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหา
ยาเสพติดกรุงเทพมหานคร (ศอ.ปส.กทม.)

ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดอำเภอ (ศป.ปส.อ.)

ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหา
ยาเสพติดเขต (ศป.ปส.เขต)

ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
(ศป.ปส.อปท.)

ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติดหมู่บ้าน/ชุมชน
(ศป.ปส.ม./ศป.ปส.ช.)

ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกองทัพบกที่ ๑

ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกองทัพบกที่ ๒

ศูนย์อำนวยการร่วมสกัดกั้น

ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ศอ.ปส.ชอน.)

ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกองทัพบกที่ ๓

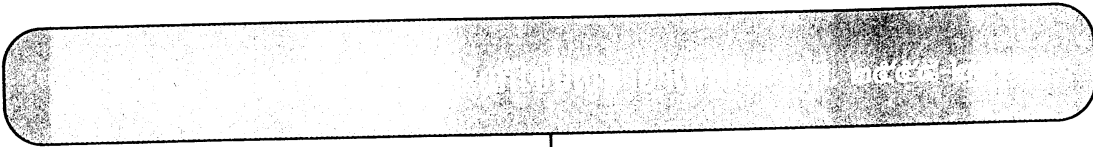
ศูนย์อำนวยการร่วมสกัดกั้น

ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ชายแดนภาคเหนือ (ศอ.ปส.ชน.)

ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกองทัพบกที่ ๔

ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.ปส.จชด.)

ความเชื่อมโยงระหว่างวิสัยทัศน์และตัวชี้วัดตามแผนยุทธศาสตร์

สังคมไทยเข้มแข็งและรอดพ้นภัยจากยาเสพติด
ด้วยภูมิคุ้มกันและมาตรการลดผู้ค้าและผู้เสพ

ความร่วมมือระหว่างประเทศด้านยาเสพติด
บรรลุผลตามพันธกรณีและวิสัยทัศน์อาเซียน

ตัวชี้วัดภาพรวม

๑. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนสูงขึ้น ทั้งนี้โดยวัดจากคดีที่เกิดขึ้นกับชีวิตร่างกายและเพศ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สินและคดียาเสพติด มีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา
๒. สามารถควบคุมและลดปัญหายาเสพติดได้มากกว่าปีที่ผ่านมา
๓. ระดับความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภาพรวมสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

สังคมเข้มแข็ง

สถานศึกษา
เข้มแข็ง

ชุมชนเข้มแข็ง

สถานประกอบการ
เข้มแข็ง

ครอบครัว
เข้มแข็ง

ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๑. สัดส่วนการเสพยาเสพติดของเด็กและเยาวชนรายใหม่ลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา
๒. ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่รับรู้และเข้าใจการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาผู้เสพยาเสพติด

๑. ร้อยละผู้เสพซ้ำลดลง
๒. ร้อยละของการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพครบตามเงื่อนไข เกณฑ์มาตรฐาน และระยะเวลาที่กำหนด
๓. ร้อยละของการติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษา

ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม

๑. จำนวนผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดเข้ารับการศึกษา/พัฒนาฝีมือเพิ่มขึ้น
๒. ผู้พ้นโทษ/ผู้ผ่านการบำบัดมีสัมมาชีพที่มั่นคงเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด

๑. สัดส่วนผู้กระทำผิดคดียาเสพติดต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คนลดลง
๒. ร้อยละของการจับกุมคดียาเสพติดในฐานความผิดสำคัญ

ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

๑. ระดับความสำเร็จของการประสานผลักดันความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนไปสู่เป้าหมายในการลดยาเสพติด
๒. ระดับความสำเร็จของการประสานการปฏิบัติร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสกัดกั้นปราบปรามจับกุมยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ก่อนที่จะเข้ามาในประเทศไทย
๓. ระดับความสำเร็จของการประสานผลักดันการดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด

๑. พื้นที่เสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงในทุกจังหวัดลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

ตัวชี้วัดยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมภาคประชาชน

๑. สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติด
๒. สัดส่วนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติดมีคุณภาพชีวิตที่ดีเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา